

Vlastní noviny

Pro občany Prahy 10 vydává koalice VLASTA

léto 2017

Netolerujme herny!

**PRVNÍ PŮLROK
SENÁTORKY
CHMELOVÉ** str. 8 a 9

Provozování **hazardu** je spojeno s řadou **negativních jevů**. Koalice Vlasta je pro jasné omezení dopadu provozování loterií a jiných her na občany Prahy 10.

Hlavním zdrojem problémů a negativních jevů – závislostí, rozpadu rodin, zadlužování, krádeží a jiné kriminality – jsou menší herny. Tyto provozovny jsou dobře dostupné z ulice, jsou všem na očích, a to i dětem. Na Solidaritě, v ulici Turnovského, kde je herna oficiálně povolena, vzniklo během jara nové rozšíření. Lidé jsou šokováni a ptají se, jak je to možné. Domnívali se, že provoz kasin a heren je v Praze 10 velmi omezen a v hustě obydlené čtvrti nemohou vzniknout jen tak.

Jak to je? Díky novelizaci obecně závazné vyhlášky 10/2013 hl. m. Prahy, regulující hazard, došlo v r. 2015

k celkovému snížení počtu míst, na kterých lze provozovat loterie a jiné podobné hry, z původních 313 na navrhaných 179. Na území pěti městských částí byla zavedena nulová tolerance k hazardu.

MČ Praha 10 svou šanci zavést nulovou toleranci nevyužila. Bývalá starostka Kleslová požádala za Prahu 10 o vymazání 2 míst z původních 31 ze seznamu povolených míst. Jenže na daných místech se žádný hazard už dlouho neprovozoval. Jedno místo bylo zavazeno, na druhém byla kavárna. O snížení počtu tedy ve skutečnosti nešlo. Oproti tomu Praha 4 zredukovala svůj seznam z 27 provozoven na 7.

Otázkou zůstává, jestli je opravdu obhajitelné dát výjimku jen některým provozovatelům a jiným provozování herny v daném místě zakázat. Jestli není skutečně nejlepší, nepřehlednější a nejprůhlednější nepovolit provozovnu žádnou, jak to v rámci nulové tolerance udělaly Praha 5, 7, 8, 15, 20 a Řeporyje. Podklad už pro to politici mají. V roce 2014 se občané Prahy 10 v místním referendu vyjádřili pro nulovou toleranci hazardu. I když bylo hlasování pro nízkou účast neplatné, ignorovat hlas 7376 lidí by nikdo, kdo má rozum, neměl.

— Veronika Žolčáková, asistentka senátorky

Kasino v Turnovského ul. mají na očích děti chodící do ZŠ Brigádníků. Přijďte na diskusi o hazardu v Praze 10 – 12. 6. v 17 hod. v kanceláři senátorky, Kubánské nám. 4.

Pro dobré účty

Zastupitelka VLASTY a pedagožka Vysoké školy ekonomické Lucie Sedmihradská uspořádala v Domě čtení v Ruské ul. besedu o otevírání radnic a veřejných rozpočtů. Byly zde představeny praktické zkušenosti s využíváním informačních technologií pro vizualizaci a analýzu hos-

podáření veřejných institucí (projekt OpenBudgets.eu) a příklady dobré praxe hospodaření samospráv (spolek Oživení s Manuálem transparentní samosprávy). Setkání se účastnili úředníci a politici z Prahy 10 i dalších městských částí.

Komentář k rozpočtu Prahy 10 na str. 10

Komunisté podporují TOP 09 a spol.

KSČM měla v roce 2013 ve volebním programu „posílení **veřejné kontroly a transparentnosti práce všech zastupitelských orgánů**“. Kde to setsakramentsky neplatí? Na Praze 10.

Komunisté jsou trvalou součástí zdejších koalic po několik volebních obdobích. Neříkají si součástí koalice, ale pěkně jemně „konstruktivní opozice“. A všem, kdo s jejich pomocí vládnou, včetně TOP 09, to vyhovuje.

Komunistka Čunátová je předsedkyní Kontrolního výboru. Má významné privilegium: kromě nadprůměrného platu se smí účastnit jednání Rady, kde se odsouhlasují 4/5 záležitostí Prahy 10. Chová se tam neprůbojně. O žádné její „konstruktivní opozici“ iniciativě ani vidu, ani slechu.

Komunisté veřejnou kontrolu ani transparentnost

zastupitelských orgánů neposilují. Naopak. Na návrh K. Peštové (ČSSD) a L. Ledla (SDS za KSČM) není od března 2017 občanům Prahy 10 garantován volný přístup na jednání výborů. Komunisté podpořili TOP 09 a spol. ve snaze sprovodit ze světa hanebnou kauzu Key Investments. Když v souvislosti s touto kauzou navrhla opoziční zastupitelka Komrsková vyvodit osobní odpovědnost bývalých radních (Tomáš Hrdlička, Bohumil Zoufalík atd.), hlasovali proti. Když koalice TOP 09 a spol. požádala, aby se na zastupitelstvu rozhodovalo jen o částkách nad 50 milio-

nů a zbytek se svěřil úzkému okruhu 9 radních (a komunistce jako „pozorovatelce“), hlasovali pro. Tím přímo oslabili kontrolní úlohu zastupitelstva: nebytí jejich hlasu, taková obrovská pravomoc by radním do klína nespada.

Sympatie jsou zdá se vzájemné. Místo aby vládnoucí koalice demokraticky umožnila nejsilnější opoziční straně (VLASTA), aby ji kontrolovala, zvolila za chybějícího člena Kontrolního výboru – na společný koaliční návrh – komunistu. Klub KSČM s 2 zastupiteli má v Kontrolním výboru 2 členy, VLASTA s 8 jednoho... „Vládneme! A vládnutí si i kontrolujeme. Tak nerušte!“ 24členná koalice jede na 4 vratkých kolečkách (2 odpadlíci z ANO, 2 zastupitelé KSČM). Bez komunistické asistence by nevydržela. Co na to ti, kdo volili KSČM a TOP 09? Bývají na takové věci citliví.

— Pavel Mareš, místopředseda zastupitelů koalice VLASTA

Nešťastné nebytové prostory Prahy 10

Říká se: „**Kdo nic nedělá, nic nezkazí**.“ U bytů a nebytového fondu Prahy 10 to neplatí. Když se o nemovitosti nestaráte, **vznikají škody**. Například kvůli **dřevomorce**. Jak z toho ven, píše Olga Richterová.

Dřevomorka

Stalo se to ve Vršovcích, v Kodaňské. Škodu zde neutrpělo abstraktní občanstvo Prahy 10, ale jednotlivec, soukromý vlastník. V domě č. p. 27 (v péči MČ Praha 10) a v č. p. 29 (soukromý vlastník) se objevila dřevomorka. Nejspíše prorostla ze společného světélku (loni Prahou 10 zastřešen) do čísla 29. Možná se ale šířila i z dlouhodobě prázdného bytu ve správě Prahy 10 a ze sklepních prostor. Z kontrolního dne vyplynulo, že zasažení houbou je značné a viditelné. Praha 10 tu zanedbala své povinnosti. Když se o své prostory stará dbalý soukromník, k ničemu takovému obvykle nedojde. Konečnou odpovědnost za zacházení s byty i nebyty MČ Praha 10 má starosta. Jaké by si z toho mohl vzít poučení ten současný – Vladimír Novák (ČSSD)? Třeba že dřevomorka na správnou firmu nepočká.

Prázdné nebytovky

Praha 10 má v současnosti zhruba 160 volných nebytových prostor (viz odkaz). Prázdné jsou i stovky

obecních bytů. Nebytové prostory ve vlastnictví Prahy 10 skýtají obrovské příležitosti. Především, pronájem těch atraktivních přináší peníze, důležité pro vyrovnané hospodaření Prahy 10. Protože se starosta nestará, přicházíme o příjmy a jsme chudší. V jiných prostorách mohou najít kromě podnikatelů místo instituce, jejichž služeb využívají občané Prahy 10 (zdravotní, sociální, kulturně společenské aj.). Dostatek nebytovek v dobrém stavu (nemusí být na atraktivním místě) znamená i lepší podporu aktivit pro mládež, seniory a rovnoměrnější pokrytí potřeb občanů v jednotlivých čtvrtích.

5 inspirací z Prahy 7

Dobré a logické kroky uvádějí do života na radnici Prahy 7. Na lednové diskusi v Domě čtení nám je na příkladech objasnil místostarosta Prahy 7 Kamil V. Mareš:

1. pečlivé zhodnocení technického stavu nebytových

prostor; 2. postupné opravy městskou částí; 3. podpora samooprav ze strany nájemců; 4. co největší propagace záměrů pronajimat (vč. zveřejňování na serverech typu sreality.cz, bezrealitky.cz; 5. do hodnocení, komu je nevhodnější nebytovku pronajmout, zahrnovat kvalitu projektu.

Co se dá zlepšit Praze 10? Za první opravy. Rozpočet Prahy 10 ale s průběžnými opravami a údržbou nebytovek nepočítá – investice jdou jen do objektů a bytů. Za druhé musí být jasněji vymezena odpovědnost správních firem. Nebo jinak: nesmíme se bát vymáhat odpovědnost za případnou škodu. A konečně: městská část musí mít o stavu svého majetku dobrý přehled. Jinak nám zas někde vyraší dřevomorka. Dočkáme se nějakého pokroku?

— Olga Richterová, pirátská zastupitelka koalice VLASTA, členka Komise majetkové a nebytových prostor

Nářez štětcem = výtvarka bez mazlení!

„Ušmudlané děti, fůra barev, vůně ředidla, improvizace a hry, netradiční techniky, pravidelné výstavy.“ Tak láká výtvarná skupina **Nářez štětcem** na své kurzy. Nazývají je „výtvarkou bez mazlení“ – a jde opravdu o výtvarku, s kterou se jen tak nesetkáte!

Skupina působí od roku 2009 v rodinném centru Jablíčkov ve Strašnicích a pod vedením lektorů Marcela Dejara (M) a Laďky Polákové (L) nabízí výtvarné kurzy pro děti od 5 do 15 let. Pracují s výtvarnými projekty, organizují víkendová soustředění, veřejné výstavy a experimentují s netradičními technikami. Pro šéfredaktora Vlastních novin Pavla Mareše bylo ctí jim položit několik zvědavých otázek...

V čem konkrétně jsou vaše výtvarné kurzy jiné než ty běžné?

/L/ Nesnažíme se za každou cenu vyhraňovat. Spíš chceme využít všech možností, které máme díky zázemí našeho ateliéru a díky tomu, že pracujeme ve dvojici, jako tým. Můžeme tak dětem nabídnout i techniky, na které například ve škole není dostatečný čas ani vhodný prostor.

/M/ Je tedy pravdou, že moc rádi experimentujeme. Když o výsledku rozhodne spontánní nápad nebo náhoda a my to můžeme jen pramálo ovlivnit. To napětí bych vám přál zažít. Je obvyklé, že

někdy je právě tato cesta naším cílem...

Čím jste po těch letech díky práci s dětmi pořád překvapeni?

/M/ Víme, že každý dětský výtvar je naprostý originál, který nejde naplánovat dopředu. Můžeme dětem představit výtvarnou techniku, ukázat jak na to, ale výsledek je po každé nepředvídatelný.

/L/ Překvapení jsme znovu a znovu – a to nás na tom taky nejvíce baví.

Co je pro dětskou imaginační typické? A je něco ve vývoji dítěte typického, s čím se setkáváte?

/L/ Malé děti přistupují k výtvarné práci bez předsudků. Jsou vedené pouze snahou vyjádřit svůj vnitřní svět. Do té doby, než se to naučí verbálně, je pro ně výtvarný projev naprostou přirozeností, používají barvy i tvary tak, jak to cítí. Postupem času však začínají své výtvarky podrobovat vnitřní cenzuře. Někdy k ní přispívají i rodiče nebo učitelé. Typické bývá to, že se dítě v určitém věku jako by zarazí a vytratí se veškerá spontánnost. My se tomuhle snažíme zabránit. Snažíme

se dodat dětem sebevědomí a podpořit je v tom, aby si výtvarný projev jako jeden z vyjadřovacích prostředků ponechali co nejdéle.

Na co jste ze své práce hrdí? A co vás uvnitř nejvíce hřeje?

/L+M/ Asi by se našlo víc věcí, ze kterých máme radost. Od děl, která považujeme za opravdu jedinečná, až k některým oceněním, které jsme získali v celonárodních soutěžích neprofesionální tvorby za krátké animované filmy. Nejvíce jsme ale hrdí na kolektiv, který se tu za těch osm let vytvořil. Od předškolních dětí, přes skoro „pubertáky“, kteří za námi celý ten čas přicházejí, přestože se už nevejdou za dětský stůl v ateliéru, až po jejich milé rodiče, kteří nás tímto podporují. Nářez štětcem prostě není jen o výtvarné výchově, ale i o vztazích. To nás motivuje do další práce s dětmi. A snad tím i trochu přispíváme do společenského života tady ve Strašnicích.

Myslím, že ano. Děkuji za rozhovor a přeji hodně zdaru.

— Připravil Pavel Mareš

Snímek Kateřina Štefková

Marcel Dejar

Bývalý aktivní člen výtvarné skupiny Teta a ochotnické divadelní společnosti Křoví. Absolvent Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Pracuje ve stavebním oboru a má čtyři děti.

Laďka Poláková

Absolventka Základní umělecké školy v Šareckém údolí, oděvní průmyslovky a Vyšší odborné školy sociálně právní. Má tři děti. Od roku 2010 pracuje jako sociální pracovníce v intervenčním centru pro osoby ohrožené domácím násilím. Nářezu štětcem se s nadšením věnuje ve svém volném čase. Koneckonců – která sociální pracovníce může každý týden beztrezně nařezat zhruba čtyřiceti dětem, a ještě k tomu štětcem?

Nářez štětcem

Netradiční výtvarné kurzy pro děti od 5 do 15 let. Pod vedením Marcela Dejara a Laďky Polákové probíhají v Rodinném centru Jablíčkov od roku 2009.

Nářez štětcem, RC Jablíčkov, ul. Dvouletky, 100 00 Praha 10, www.narezstetcem.cz

Tvorba malých umělců

1. **Portrét** (z projektu „Paleta planety“, malba).
2. **Eiffelova věž** („Paleta planety“, malba špachtlí).
3. **V noci** („Město“, vosková batika).
4. **Tankostroj** („Druhá šance“, prostorová tvorba).
5. **Antonín** („Nové lesní divadlo“, prostorová tvorba).

Zápisy do MŠ

Od května se mezi rodiči začalo hodně mluvit o **zápisech do mateřských škol**. Jako kritérium přijetí dítěte se kromě věku letos začala uplatňovat i tzv. **spádovost**.

Praha 10 zavedla systém, kdy je ke konkrétní školce přiřazena konkrétní ulice. Ostatní městské části s výjimkou Prahy 5 si vyhláškou hl. m. o obvodech MŠ vyložily tak, že za spádovou oblast pro všechny své školky prohlásily celou městskou část. Co přinese nový systém, teprve uvidíme. Každopádně tu jsou dva pohledy.

Ten první předpokládá, že dítě má mít školku co nejbliž (což zní docela logicky) a také, že jednotlivé školky jsou na tom co do kvality obdobně (což určitě neplatí). Ten druhý, potvrzený podáváním více přihlášek najednou, předpokládá, že máme právo vybírat školku co nejkvalitnější, s programem, který dítěti nejvíce vyhovuje. Městská část má povinnost zajistit co nejobektivnější a nejrychlejší systém přijímání dětí.

Praha 5 na tom není úplně stejně jako Praha 10. Vzni-

kl tam po vzoru jiných měst elektronický systém s pevnými kritérii (věk, bydliště, každo- či půl-denní docházka, sourozenec), do něhož jsou zahrnuty všechny školky. Rodiče smí přihlásit dítě do více školek. Jakmile však přijde rodičům zpráva, že je na konkrétním místě přijato, jsou vyzváni k závazné přihlášce. Zároveň jsou požádáni o tzv. zpětvzetí žádosti z ostatních školek. Čas běží, seznamy se naplňují, vše probíhá v jednom provázaném systému – a elektronicky, tedy rychle. Anonymita zpracování potlačuje protekci. Rodiče mají o přijetí dítěte jasno do prázdnin. Maminky si v klidu plánují návrat do práce.

Na Praze 10 to takto nefunguje. Snažil jsem se to se zastupiteli jiných stran projednat už zkrájí roku, ale marně. Školky nemají stejná kritéria přijetí, např. u velmi citlivé otázky sourozenců. Duplicitní přihlášky se řeší až do září. Plány maminek na návrat do práce berou za své.

I když ředitelky situaci řeší (nad rámec svých povinností) – mohl by to za ně řešit stroj.

Z toho, kam rodiče přihlašují své děti do školek, si Praha 10 musí vzít poučení. A data! Jak poznat kvalitní školku? Má mnohem větší počet přihlášených než přijatých dětí. Nenutí rodiče brát si děti po obědě domů. Má stabilní tým učitelek, nepodávajících výpověď během roku. Jedná s rodiči vstřícně a otevřeně (má mj. dobrý web) – a ti se jí odvěčují spoluprací.

Ať už příští rok vládnoucí koalice zůstane u striktního systému ulic, nebo ho upraví, aby si rodiče směli vybírat školku v rámci čtvrti, anebo se vrátíme k volnému výběru – nesmíme věci nechat vyhnávat. Posílit důvěru rodičů v mateřské školy v Praze 10 lze jen tak, že se s vaší pomocí bude průběžně odstraňovat, co je špatné a nefunguje. Podělte se s námi – osobně či písemně (info@vlasta10.cz), důvěrnost sdělení je zajištěna – o své konkrétní (třeba i neblahé) zkušenosti. Děkuje.

— Pavel Mareš, lidovecký zastupitel koalice VLASTA, člen Komise výchovně vzdělávací

Za kvalitní život v Malešicích

„Malešice jsou malé, ale naše,“ slychám často od svých sousedů z této čtvrti. To, jak jim zde život přirostl k srdci, se znovu ukázalo na začátku roku 2017, kdy propukla **kauza malešického překladiště**. Slyšíte o ní poprvé? Tak zbystřete! Je to záměr, který Malešice přesahuje...

Kdo žije v Malešicích, umí zpravidla popsat to, co je pro ně typické. Za prvé: relativně zachované historické centrum původní vesnice. Za druhé: jedno z prvních pražských sídlišť, zbudované v 60. letech. A za třetí: východní průmyslová oblast, s teplárnou, spalovnou, tiskárnami a dalšími provozovny. A právě zde se investoři nevzdávají plánu na tzv. malešické překladiště. Už víc než deset let!

Malešice se mění před očima

To, co nynější rakouský investor zamýšlí udělat, je z větší části v rozporu s uvažovaným územním plánem hlavního města. V Malešicích se toho navíc dost změnilo. Nová zástavba znamenala nové obyvatelé, nárůst osobní dopravy a významný přírůstek dětí. Navzdory chybějícím společenským a kulturním zařízením si zdejší občané v rámci bohaté spolkové činnosti dlouhodobě pěstují kladný vztah k svému bydlišti.

Zamýšlený překladištní uzel mezi nákladní a železniční tranzitní dopravou je obrovský. Minulé pokusy takto fatálně zatížit Malešice selhaly. Souhlasná stanoviska úřadů k tomuto záměru vyprchala. A tak se nový investor rozhodl oprávnit starý nápad pod názvem „Terminál Malešice“. Jeho záměr je v současnosti posuzován z hlediska vlivu na životní prostředí.

Jasně NE občanů developerskému záměru

Jaká by byla konečná podoba terminálu? Kam by byl umístěn? Úplně jasné to není. Co je naopak jasné jako fakta, je skutečnost, že investor chtěl mazaně využít vánočních svátků a předložil záměr tak, aby na připomínky bylo co nejméně času, a to v tom nejméně vhodném období – kolem vánočních svátků.

Přesto se proti developerskému záměru v rámci tzv. EIA šlo na Magistrátu hl. m. Prahy, který je posuzujícím úřadem, velké množství výhrad. Nám, malešickým patriotům a zastupitelům

koalice VLASTA (v čele se senátorkou Renatou Chmelovou), se i v krátkém čase mezi vánočními svátky podařilo občané informovat a zapojit natolik, že bylo evidováno celkem 118 připomínek spolků a veřejnosti! Jasně NE občanů tomuto developerskému záměru nemohlo být jasnější.

Nevyřešená doprava, prašnost, hluk ...

Čeho se kritické připomínky týkaly především? Zejména nevyřešené dopravní situace na Městském okruhu, který by další kamionová doprava zatížila, možná i ochromila. Dále vlivu na zdraví obyvatel, jako je navýšení nebezpečných látek v ovzduší, prašnost. Místní společenství vlastníků jednotek poukázala na zvýšenou hlukovou zátěž a světelný smog.

Někdy slycháme lichý argument, že u průmyslové zóny (poslední dobou spíše utlumované) nikdo nebydlí... Opak je pravdou: nejbližší zástavba leží pouhých 200 metrů od zamýšleného místa! Nikoli na posledním místě stojí za zmínku i snížení hodnoty nemovitostí, které si v posledních letech v dobré víře zakoupila řada lidí.

Osobně oceňuji roli a zapojení úředníků MČ Praha 10, kteří za úřad mezi svátky vypracovali záporné stanovisko k záměru. O připravenosti

politické reprezentace Prahy 10 a tom, jak užila zkušeností z minula, mám spíše pochybnosti. Nicméně i jí se v dalším kroku podařilo zapojit do spolupráce s městskými částmi Praha 9 a 14.

Neseriózní investor, odpovědní občané

Chci na tomto místě zdvihnout roli malešické veřejnosti a spolků, s nimiž se dosud o celém záměru nikdo ne bavil. Je varovným signálem, že i tentokrát měla být veřejnost obehána. Vyhlášení záměru před Vánoci se podařilo vysledovat jen díky pilnému sledování úředních věstníků. Tento postup ze strany investora je absolutně neseriózní. Takové sousedy si v Malešicích nikdo nepřeje!

Posuzujícím úřadem v rámci tzv. zjišťovacího řízení je Magistrát hl. m. Prahy. Ten v březnu rozhodl, že celé posuzování podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (tzv. EIA) proběhne. Připomínky veřejnosti, spolků a městských částí ukazují, že Terminál Malešice by měl negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. Magistrát by ho tedy měl odhodnotit celkově negativně. Magistrát investoři uložil řadu doporučení, včetně posouzení tzv. nulové varianty. Definitivní rozhodnutí tedy nepadne dřív než

za několik měsíců. Veřejnost a dotčené obce by se měly k celému záměru i nadále hlasitě vyjadřovat. Koalice Vlasta je ráda za to, že přispěla k významnému zapojení veřejnosti do připomínkování záměru.

Údajní „křiklouni“ vs. zbrklý Zoufalík

Ještě dvě poznámky. Za prvé s překvapením sleduji, jak se v některých diskusích objevují argumenty o místních občanech jako „křiklounech“ a „stěžovatelích“. S veškerou vážností upozorňuji, že jde naopak o věcný, legislativně podložený proces, založený na aktivním zapojení občanů. To, že se zapojují, je správné a prospěšné!

A za druhé: víme, že se několik nových stavebních projektů chystá i na dalších místech Malešic. Koalice VLASTA není a priori proti výstavbě. Ale je rozumné zastavět nekoordinovaně všechno? Navíc bez odpovídající sociální, školské, kulturní a jiné vybavenosti, již se nedostává už dnes? Opakované výroky radního a někdejšího starosty Zoufalíka o tom, že Malešice pojmu dalších 10 tisíc obyvatel, jsou neuvážené. Zbrklá výstavba bez odpovědných názorných kroků kvalitu života v Malešicích nezvyšuje, ale skokově srazí! I o této otázce otevřeme širší společenskou diskusi.

Občané Malešic chrání místo, kde žijí, před průmyslovým záměrem, který do širšího centra města nepatří. Pomocnou ruku jim podali **Milan Maršálek** a **Renata Chmelová**. Nakonec byla zahájena petiční akce.

Připomínky úspěšně, následuje petice

Zpět k překladišti. Řekli jsme, že tento záměr přesahuje Malešice. Aby se o tom dozvěděli i další, byl zahájen sběr podpisů pod petici „NE překladišti Malešice!“. Cílem je jednak odmitnout terminál, jednak žádost, aby radní a zastupitelé Prahy 10 a hlavního města podnikli rozhodné kroky proti tomuto projektu i proti jiným podobným,

jež poškozují obydlí části Prahy. Přístup hlavního města a majitelů pozemků k dlouhodobému plánování je nesystematický. Malešice i další čtvrti si zaslouhují ze strany volených zástupců odpovědný přístup. Koalice VLASTA vás v těchto problémech rozhodně nenechá samotné!

— **Milan Maršálek**, zastupitel koalice VLASTA, člen Výboru životního prostředí

Obnovení knihovny v Malešicích

V Bytovém domě Malešice na Plaňanské by měla být nově umístěna i veřejná knihovna. Jak malešičtí starousedlíci dobře vědí, knihovna zde už byla. A velmi dlouho. A ne jedna, ale hned dvě: a to ve dvou tehdejších střediscích sídlišť Astra a Oáza. Když se knihovny postupně rušily, sepisovali občané petici, ale neuspěli. Poslední roky k nám zajížděl jednou za 14 dní na 4 hodiny bibliobus. To je ale pro tak velké sídliště, které se navíc neustále dostavuje, naprosto nedostačující. Pro řadu seniorů a občanů s postižením se navíc jeho návštěva stala nemožnou (pochopí každý, kdo se kdy do bibliobusu šplhal). Loni radní Prahy 10 konečně vyhověli žádostem občanů a po domluvě s Městskou knihovnou odsouhlasili znovuvybudování knihovny. Při dnešních cenách knih považují knihovny za naprostou

nezbytnost. Velice důležité jsou právě pro povětšinou skromně žijící seniory, děti, mládež, lidi s postižením, maminky na mateřské dovolené. Pro lidi, pro které je dojíždění do okolních knihoven těžké, někdy i nemožné. V knihovnách jsou navíc počítače, na nichž si návštěvníci mohou vyhledávat informace. Je zde možné při vhodných prostorových dispozicích pořádat přednášky, čtení pro školy a školky, různé drobnější kulturní akce, jaké jsou vidět v Domě čtení v Ruské ul. v sousedních Strašnicích.

V minulosti byly Malešice tak nějak opomíjeny a nedošlo k plánované výstavbě kulturního domu. Myslím, že otevření knihovny přispěje velkou měrou k dalšímu společenskému rozvoji Malešic. Do nové knihovny se už velmi těším!
Zuzana Bezunková, občanka Malešic a navrhovatelka obnovení knihovny

Informace o petici

Děni kolem malešického **kontejnerového překladiště** neutichlo. S místními spolky Malešice pro lepší život a ČSOP „Natura, quo vadis?“ jsme se rozhodli **pro petici**. Cílíme na politiky, kteří léta **mlčeli a nekonali**.

Ve své petici vyzýváme zastupitele Prahy 10 a hlavního města k takové změně a aktualizaci územního plánu a dalších koncepčních dokumentů hl. m., v nichž se bude odrážet potenciál Malešic jako čtvrti k bydlení a jež zamezí záměru kontejnerového překladiště. Přejeme si,

aby v Malešicích nebyla komerční a rezidenční zástavba prosazována na úkor kvality života stávajících obyvatel. Významné průmyslové záměry mají být odklány na periferii města, mimo obydlí.

Vyzýváme proto všechny, kdo stejně jako občané a rad-

nice Prahy 10, 14 a 9 nesouhlasí s nesmyslnou stavbou, aby se připojili k Petici „NE překladišti Malešice!“. Co hrozí? Obrovské dopravní přetížení; zhoršení rozptylových podmínek; zvýšení hlukové zátěže; nárůst světelného smogu a další negativa, zhoršující kvalitu života a místní životní prostředí.

Podpořte své sousedy z Malešic! Vytiskněte si petici na

internetových stránkách www.NEprekladisti.cz - vyplňte jméno, adresu a vlastnoručně se podepište. Podepsané archy můžete odevzdat na jednom ze sběrných míst (více na www.NEprekladisti.cz/kontakt.php). Od poloviny května je petice distribuována v Malešicích do poštovních schránek. Tak se dostane i ke spoluobčanům, kteří nemají internet nebo vlastní tiskárnu.

— **Miroslav Svoboda**, spolek Malešice pro lepší život, zástupce petičního výboru

Aspoň na chvíli nabyt jistotu a pocítit hrdost

Rozhovor zastupitelky **Olgy Richterové** s **Hanou Janečkovou** o dětství a stáří, o tom, jak si na ně zvyknout, o babičkách, rádcích i pamětnících, o **nových trendech v životě seniorů**, o naději pro lidi s demencí a jejich rodiny i o možném prolínání života v mateřských školách a domovech seniorů.

Radost, soběstačnost a vzájemná blízkost. Společné vzpomínání vrací člověku důstojnost a místo v lidském společenství. Propojuje se svět těch, o něž je pečováno, se světem pečujících.

Léta se zabýváte seniory a službami pro ně. Ale začneme odjinud: Když se řekne dětství, co se vám vybaví?

Většinou hezká fáze života, z níž člověk čerpá, dokud neodejde z tohoto světa. Úžasný zdroj pro všechny, kteří o nás možná budou jednou pečovat.

U nás doma jsme se několik let starali o babičku s Alzheimerem. Nevzpomínala sice na dětství nějak konkrétně, ale zmiňovala „domů“ a spojovala si s tím očividně velmi příjemné pocity. Hodně to usnadňovalo naši péči...

„Domů“ je slovíčko, které lidé s demencí často vyslovují. Krásně o tom píše Arno Geiger v knize Starý král ve vyhnanství. Jeho otec chtěl také stále „domů“ a měl to spojeno se svým návratem z válečného zajetí. Domov je pro každého člověka místo, odkud pochází, kde má své kořeny, své srdce. I lidé s vysokým stupněm postižení si dokážou vybrat to, co je jim blízké: prohlížíme si spolu staré fotografie, cvrnkáme kuličky, rysujeme podle pravitky, oblékáme postavy, vzpomínáme, jak se vařilo nebo sklízelo z polí. I jediné slovíčko může být cestou k člověku, příležitostí, jak mu pomoci, aby se znovu mohl vrátit, alespoň na chvíli, sám k sobě, nabyt jistotu, pocítit hrdost.

V kontrastu k dětství a mládí je dospělost a stáří...

Je to spíš tak, že jedna životní etapa vás pomalu přenesou do té další. V mládí je všechno v nedohlednu a na jednu jsou tu příznaky stárnutí. Ostatně, než si zvyknete na stáří, uplyne nejméně dvacet let. Začíná to tím, že vás druzí pouštějí sednout v tramvaji a vy nechápete proč. A končí třeba tím, že jste ráda, když najdete volné

místečko, abyste ulevila bolavým nohám.

Jaké jsou typické projevy životního podzimu?

Dojde vám, že je čas zabývat se důchodem, i když se na „starobního“ důchodce vůbec necítíte. Občas vám někdo sdělí, že vaše myšlenky jsou „zastaralé“ a je třeba nových a neotřelých pohledů na věc. Někdy na vás začnou mluvit „pomalu a zřetelně“. Začnete častěji padat a lámat si kotníky, kolena i ramena. Následky se sčítají a občas něco zabolí. Dá-li Bůh, máte radost ze svých dospělých dětí a jejich dětí, užíváte si nových rolí – babičky, rádce, pamětníka. Začínáte si ovšem také připouštět, že s větší pravděpodobností přijde nemoc a že před vámi je už jen ta kratší část života.

Co z trendů poslední doby považujete pro seniory za nejprospěšnější?

Možnost pracovat tak dlouho, dokud mohu a chci. Možnost cestovat do dalekých zemí, vzdělávat se, účastnit se společenského a kulturního života. Volit si, jak budu

žít a ovlivňovat život v komunitě i ve společnosti. Naděje, že mi pomůže medicína, až začnu ztrácet zdraví a sílu... Prospěšné jsou i snahy mnoha lidí projevovat úctu ke stáří a chránit důstojnost a hodnotu člověka i v případě, když ztrácí sílu, nezávislost a kontrolu nad svým životem. Prospěšné je jistě i to, že se učíme, jak se vyrovnat se smrtí.

Které konkrétní organizace a iniciativy se těmto věcem věnují?

Hodně práce odvádí například Česká alzheimerovská společnost, Život 90, Elpida či žižkovské Remedium. Úžasnou práci dělá Diakonie ČCE a její Institut důstojného stárnutí, především projekt „Pečuj doma“. Probíhá řada konferencí, např. Pražské gerontologické dny. Velký kus práce v oblasti paliativní a hospicové péče koná Cesta domů. Pozoruhodné aktivity probíhají při propouštění

křehkých pacientů z Ústřední vojenské nemocnice. Ministerstvo zdravotnictví právě schválilo metodický pokyn o duchovní péči v nemocnicích.

Co vlastně dělá vaše Reminiscenční centrum?

Zveme rodiny, které pečují o člověka s demencí, na program nazvaný „Vzpomínejme, když pečujeme“. Během deseti setkání v rámci jednoho půlroku se pečující učí v bezpečném prostředí („reminiscenční skupina“) vidět svého blízkého s postižením jinak – hledat jeho zachovalé schopnosti a vracet mu jeho důstojnost a místo v lidském společenství. Cyklus otevíráme pro skupiny zhruba deseti pečujících, které zveme s těmi, o něž pečují, do bezbariérového prostoru na Praze 2. Zapojit se může kdokoli, kdo o takové blízké pečuje. Stačí, když zvládnou přepravu na místo a jsou otevření novému. Úplně nejvíc pomáháme

asi ve chvíli, kdy je rodina vyčerpaná nebo si neví rady. Pečující vidí svého blízkého v jiném světle a zjišťuje, co vše třeba ještě dokáže nebo co vše může jí nebo jemu udělat radost. Všichni se také cítí součástí pěkného, lidsky nastaveného společenství.

V čem může pomoci město, městská část?

Hlavní je samozřejmě dostatečně pestrá a dostupná síť služeb. Pro seniory, kteří ztrácejí soběstačnost, je důležité zůstat ve své domácnosti a v blízkosti své rodiny co nejdéle, pokud možno až do konce svého života.

Co může město či městská část udělat pro to, aby pečující zvládli svou roli?

Podpora pečujících rodin je důležitá v přechodových a obzvláště náročných situacích – při propouštění seniora z akutní péče v nemocnici, při náhlém a výrazném zhoršení zdravotního stavu nebo když přijde demence. Blízcí potřebují informace, poradenství, rychlou orientaci ve službách, pomoc při jejich vyhledání a zavedení, pomoc s příspěvkem na péči a jinými dávkami, také pomoc při úpravách bytu a získávání kompenzačních pomůcek. Důležité jsou i služby umožňující odpočinek a relaxaci pro rodiny, které se pro péči rozhodnou – tzv. odlehčovací služby. Nesmírně důležitá je návaznost a spolupráce zdravotníků a služeb sociální péče. Zde je velký prostor pro obce a města v podobě komunitního plánování, zavedení pozice koordinátora péče a/nebo komunitní sestry, příprava akcí pro pečující spolu s jejich blízkými, ocenění a uznání pro všechny, kdo vytvářejí síť podpory.

Co přesně obnáší práce koordinátora péče či komunitní sestry?

Měl by to být zaměstnanec města či městské části, sociální nebo sociálně zdravotní pracovník, který se věnuje podpoře a pomoci rodinám, jež dlouhodobě pečují o svého nemocného či nemožícího člena (seniora, člověka s postižením, umírajícího). Dokáže vyhodnotit situaci v pečující rodině, poskytovat jí potřebnou podporu, hledat zdroje pomoci, zprostředkovat a koordinovat potřebné služby, zapojit komunitu, zaměstnavatele a zdravotníky. Je také s to identifikovat a zorganizovat pomoc pro seniory ohrožené samotou a sociální izolací.

Má podle vás v našem městě šanci třeba školka pro děti propojená s denním stacionářem pro seniory, kteří nemohou zůstat celé dny sami doma? Za jakých podmínek by to mohlo fungovat?

Dříve staří lidé sedávali na návisi a pozorovali děti, jak si hrají. Proč by to nemělo být přirozené i dnes? V zásadě by

Hana Janečková (67)

se zabývá sociologií medicíny a veřejným zdravotnictvím. Je zakládající členkou České alzheimerovské společnosti. PhDr. Hana Janečková, PhD. přednáší na III. lékařské fakultě a na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy.

Reminiscenční terapie, kterou v českém prostředí rozvíjí (např. ve spolupráci s Gerontologickým centrem doc. Ivy Holmerové v Praze 8), znamená vlastně „léčbu vzpomínkami“. Více na webu: www.reminiscencnicentrum.cz.

mělo jít o nějaké formy soustředění, v nichž mají k sobě děti a seniři blízko, mohou se navzájem pozorovat, případně spolu i něco dělat. Zároveň ale seniři mají prostor, kam se mohou uchýlit, když chtějí mít své soukromí, jakousi klidovou zónu, kam nedolehne dětský křik. Známe úžasný denní stacionář Naděje ve Zlíně. Je součástí běžné moderní zástavby v přízemí panelového domu se vstupem přímo z ulice. V sousedství je lékárna a kadeřnictví, naproti přes tichou ulici mají mateřskou školu. Seniři s demencí vysedávají u stolečků před stacionářem, popíjejí kávu a venčí křečka, na kterého se děti chodí dívat. Společně pak krmí ptáčky. Tyto situace představují výzvy pro architektky, urbanisty, sociální pracovníky, aby vytvářeli prostředí vstřícné pro všechny. Jde o různé podoby co-housingu, skupinového, komunitního či mezigeneračního bydlení, práci s komunitou...

Co říkáte na čtení dětem, na návštěvy seniorů ve školkách nebo na čtení po obědě?

Tohle dělají třeba v Ostravě. Je to výborný nápad. A mohlo by to být i naopak – děti mohou chodit číst seniorům, zejména osamělým nebo žijícím v domovech. Tato propojení by měla být co nejhojnější a nejpřirozenější. Teď chystáme ve Strašnicích reminiscenční kavárnu – pozveme tam rodiny, které mají za sebou účast v projektu „Vzpomínejme, když pečujeme“. Pečují o člověka s demencí a cítí se izolováni od společnosti. Stydí se a bojí se vycházet ven. Chceme se scházet v jedné cukrárně, kde je hodná a vstřícná paní cukrářka. Bude nám pomáhat i mladá maminka s miminkem. Jde to úžasně dohromady. Tady nepotřebujeme žádná slova – jen úsměv.

Díky za Váš čas!
– Přípravila Olga Richterová

Co s kulturním domem Eden?

Když dnes někdo řekne: „Jedu do **Edenu**“, jede na fotbal nebo nakupovat. Ještě před dvaceti lety ale jel do stejnojmenného **kulturního domu** – dnes **chátrající budovy** mezi nákupním centrem a budovou Úřadu MČ Praha 10. **Co s KD Eden bude?** A kolik let vlastně je Eden prázdný?

Vlastní kulturák

Kulturní dům Eden vznikl v roce 1980 na objednávku Prahy 10. Tehdejší radnice se v něm rozhodla provozovat své vlastní kulturní středisko. Z velkorysých plánů vykrystalizovaly pod rukama architektů Hany a Dalibora Peškových tři prostory – víceúčelový sál pro 600 návštěvníků, kino pro necelých 300 diváků a restaurace pro asi 100 lidí. Doplněvalo je foyer, sloužící návštěvníkům k oddechu o přestávkách nebo na menší akce (například prodejní výstava minerálů). Konaly se zde koncerty a recitály, hrálo se tu divadlo.

Na svou dobu představovala budova KD Eden vcelku hodnotnou architekturu. Zaujímavostí scény byla prosklená stěna, která umožňovala provoz bez umělého osvětlení. Znalkyně místní architektury Nela Keroušová ukazuje především na cenné vnitřní prostory: „*Na křížovatku hledí elegantní prosklená kovářská stěna se skoseným stropem navazujícím na střechu. V těchto místech je i příjemné foyer scény a schodiště, jež protíná sloup nápaditě spojený s lustrem. Zdejší akustiku v době rekonstrukce Rudolfa ocenila i Česká filharmonie – podílel se na ní členitý strop zdobený tuctem lustrů.*“

Co víme – a co nevíme

Tolik stručně k minulosti a k tomu, co bylo na této budově cenné. Současný stav KD Eden je smutný až bezútěšný. Budova dlouhá léta chátrá a stala se ukázkovým příkladem toho, do jaké slepé uličky se dostane zacházení s veřejnými budovami.

Co dnes víme? Městská část platí za ostrahu objektu. Za 12 let víc než 12 milionů korun. Nutné opravy si vyžádaly více než půl milionu Kč. Co neznáme ani dnes? Neznáme přesný technický stav budovy včetně energetického auditu. Neznáme ani to, jakým způsobem by se daly snížit velké provozní náklady objektu. Několik politických garnitur za sebou neví, co si s KD Eden počít. Aby se mohlo budoucí využití objektu alespoň přiblížit původnímu účelu, bylo by třeba znát kulturní potřeby místních oby-

**Přijďte na diskusi o KD Eden
7. 6. od 17 h, Kubánské nám. 4**

Bývalý kulturní dům Eden je ostudou Prahy 10. Navíc v samotném sousedství radnice a hojně navštěvovaného obchodního centra. Jde přitom o stavbu, s níž si většina pamětníků spojuje pozitivní věci. Některé prvky, jako třeba strop (snímek vpravo), jsou velmi cenné.

vatel, zahrnující stanoviska místních i celopražských aktérů a odborníků.

Pětiletka nečinnosti

Jak připomíná zastupitelka Jana Komrsková (nez.), ještě v dubnu 2007 hovořil Bohumil Zoufalík, dnešní radní Prahy 10 pro územní rozvoj a sport, pro Pražský deník o tom, že chce z KD Eden učinit ekonomicky soběstačný prostor: „*Když to přezenu, ráno tam může být setkání svazu zahrádkářů, odpoledne společenská akce a večer taneční zábava.*“ Hezká vize – ale místo činnosti následovala pětiletka odkladů.

KD Eden je prázdný od října 2006. V listopadu 2007 souhlasili radní s prodloužením termínu na udělení povolení k provozu a užívání objektu (z 19. 10. 2006 na 30. 6. 2008). Termín se několikrát prodlužoval, až nastal říjen 2010. Tehdy se mění plány. KD Eden se měl stát centrem fanoušků fotbalových klubů Bohemians 1905 a SK Slavia. Memorandum mezi kluby a tehdejším vedením radnice ale nikdy nedošlo k naplnění. V květnu 2012 radní pověřují Bohumila Zoufalíka vyhlášením ankety mezi občany na budoucí využití KD Eden.

Obnovu KD Eden si dala do svého programu i TOP 09, dominantní strana současné radniční koalice. V jejím programu čteme: „*Budeme vytvářet podmínky pro rozvoj kultury a spolupráci s neziskovými organizacemi kulturními sdruženími a spolků. Za hlavní cíl považujeme obnovu kulturního centra Eden.*“ V programovém prohlášení koalice TOP 09, ČSSD, Zelených, Zoufalíkovy NPP-10-HLD, ex-ODS, ex-ANO (jež

se těší i trvalé podpoře KSČM) už o KD Eden nenajdeme ani slovo.

Jak dál podle koalice VLASTA?

Koalice Vlasta byla v roce 2014 při zemi. KD Eden jsme spolu s dalšími místy označili za „*dlohodobě zanedbávaný prostor*“ a přislíbili jsme, že budeme hledat reálné řešení. To tímto činíme. Martin Veselý, který se v roce 2013 podílel na participaci k využití radnice a objektu KD Eden a jehož jsme požádali o názor, pojmenovává pro Vlastní noviny realistická východiska: „*Jednou možností – dosti drahou – je budovu zbourat. Druhá cesta je využití budovy pro společenské a kulturní účely obce. To ovšem znamená investovat do zásadních energetických úspor, anebo každoročně hradit vysoké provozní náklady. Tyto náklady také významně ztíží hledání případného nájemce mezi kulturními institucemi nebo promotéry.*“

Městská část Praha 10 by podle zastupitelů Vlasty měla mít co nejdříve představu o tom, jak objekt co nejlépe využít ve prospěch obyvatel Prahy 10 a Pražanů vůbec. Existovat může i více variant řešení – a podle nich by se měl aktivně hledat vhodný investor či provozovatel. To, co tedy obec nyní může a má dělat, je předložit a modelovat různé možnosti provozu.

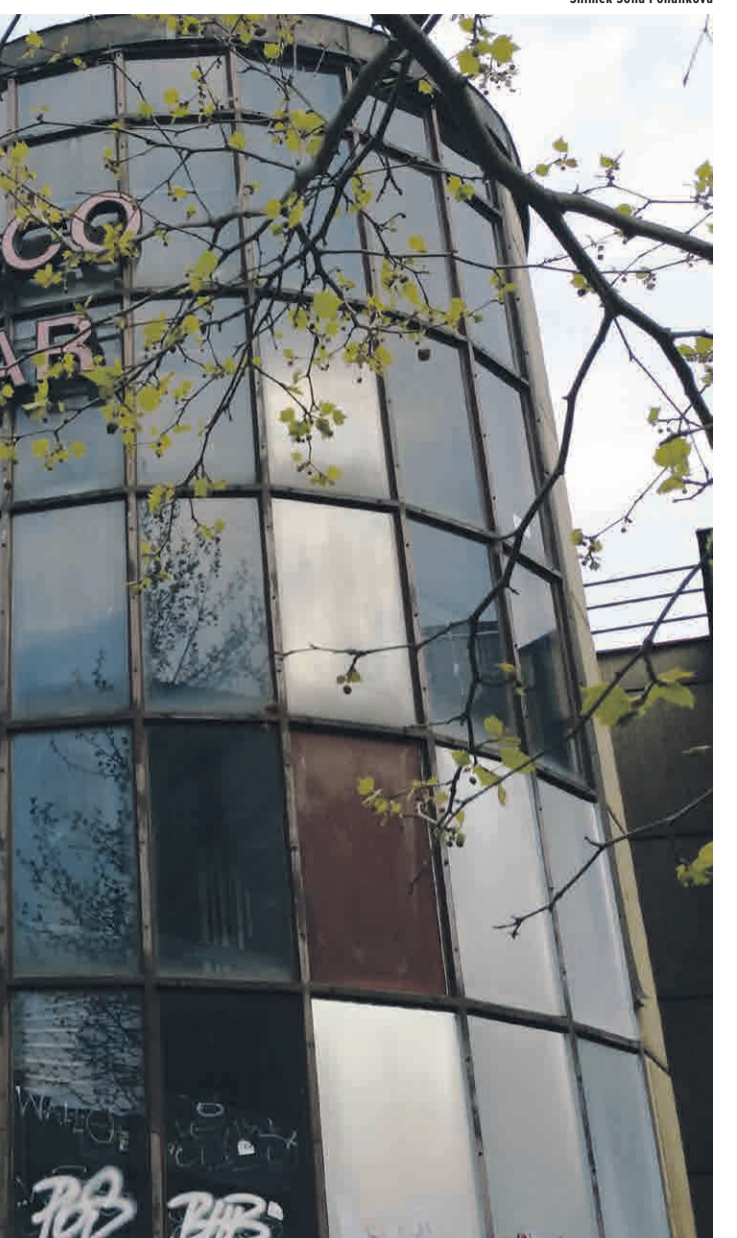
Pokud skutečně neexistuje stavebně-technický průzkum ani přesné zaměření budovy (jak se ukázalo z odpovědi úřadu Prahy 10 na žádosti o informace), je třeba do těchto základních podkladů co nejdříve investovat. Výsledná zjištění (pasportizace) každopádně znamenají reálné zvýšení hodnoty objektu. Pro případného investora i pro městskou část je totiž nutné vědět, do čeho jdou.

Nyní lze uvažovat o třech různých řešeních:

Chodili sem rádi lidé z Prahy 10 i odjinud – a už nemohou. Nabitý kulturní program, příležitosti pro setkávání. Ve vstupní hale jako by se na chvíli zastavil čas...

Zdroj: Hana Pešková

Snímek Markéta Kašparová

1. Obnovit původní společenský a kulturní účel. Občanům Prahy 10 schází solidní společenský a kulturní centrum: sál, místo pro plesy, taneční, koncerty atd. Pro větší koncerty vážné hudby se reálně užívá kostel sv. Václava na Čechově náměstí. KD Eden chátrá a jeho potenciální revitalizace se každým rokem prodražuje.

pletního zajištění programu budovy jedním správcem po koordinaci ze strany městské části).

Ve všech třech případech platí, že řešení nepadá shůry samo. Dobře připravené technické plány se každopádně udělat musí. KD Eden chátrá a jeho potenciální revitalizace se každým rokem prodražuje.

Prodat? Raději ne!

Prodejem by se městská část zbavila jedinečné šance udělat něco dobrého s veřejným prostorem ve Vršovicích. A to by byla podle našeho názoru škoda. Nejdůležitější v této chvíli je potenciálnímu investorovi (soukromému, státnímu či hl. m.) zajistit takové podmínky, aby se vůbec bylo možné rozhodovat. Následné hledání kompromisu mezi řečnými komerční a komunitní funkcí objektu se musí opírat o jednoznačné podklady. Klíčové je také to, abychom my sami věděli, co od daného místa a od dané budovy ve veřejném zájmu chceme. A co poté můžeme sami nebo ve spolupráci s jinými dlouhodobě uskutečňovat.

– **Olga Richterová a Jana Komrsková, zastupitelky Prahy 10,**
– **Olga Škočová, expertka na kulturní plánování.**

2. Zhodnotit budovu KD Eden z pohledu kulturního a architektonického dědictví a zjistit, zda by o její využití neměly zájem národní pamětové instituce muzejního typu. KD Eden patří k postmoderním stavbám, o nichž v úhrnu mnoho nevíme. Některé navíc mizí, příliš mladé na to, aby je společnost vnímala jako představitele specifické hodnoty.

3. K úvaze je i využití KD Eden jako místa pro setkávání spolků a neziskových organizací. Kdo by tu měl místo a jak by vypadal program v objektu, to by měli posoudit odborníci propojení s radnicí Prahy 10 i s Magistrátem hl. m. V evropských metropolitních existuje řada vzorů, jak podobná kulturně-občanská ohniska uvádět do života a variant je několik (od kom-

Nadiktované školy v přírodě na Černé hoře?

Koalice, která vládne Praze 10 (TOP 09, ČSSD, exODS, exstarosta Zoufalík, Zelení, odpadlíci z ANO, s podporou KSČM), se rozhodla řešit **budoucnost** rekreačního **objektu Prahy 10** na Černé hoře. Uspořádala na všech ZŠ Prahy 10 besedy o **školách v přírodě**. Bude výsledek debat ku prospěchu dětí a rodičů Prahy 10? To není vůbec jisté.

Debaty: malý zájem, vadný dotazník

Debat se účastnil jen velmi malý počet rodičů: ve většině škol kolem 10. Pokud byla na některé škole účast rodičů hojnější (na zhruba třetinu škol přišlo okolo 20 rodičů), pak byli kritičtí. Každý na místě obdržel anketu (dotazník) s otázkami. Tu nejdůležitější, otázku č. 2, zformulovali iniciátoři dotazníku – zastupitel a předseda dozorcí rady Prahy 10-Rekreace Lukáš Rázl a radní pro školství Ondřej Počarovský

– tak, že to nelze nazvat jinak než manipulací.

Jaké možnosti škol v přírodě máme?

Pánové Rázl a Počarovský dali rodičům na výběr ze dvou variant: a) Chcete jezdit na různá místa v ČR, ale přitom platit cenu pobytu v plné výši (3000–6000 Kč)? b) Nebo preferujete pobyt v Horském hotelu na Černé hoře, na který díky finanční podpoře Prahy 10 (a ta bude poskytnuta jen na něj!) budete doplácet pouhých 1000 Kč?

Pánové záměrně zamlčeli třetí možnost. Tak jim ji spolu s rodiči zformulujeme: „Chcete, aby MČ Prahy 10 od roku 2019 (kdy končí smlouva se současným provozovatelem Horského hotelu) přispívala na školy v přírodě na různých místech v ČR přímo svým ZŠ?“

Proč je třetí možnost správná

Příspěvek od MČ Prahy 10 přímo do základní školy, kam chodí vaše dítě, je spravedlivý a nediskriminující. Zachovává se svoboda volby i odpovědnost za provedení výběr (školy i rodičů). Složitý není pro Prahu 10 tento způsob ani z účetního a organizačního hlediska. Nezatažuje školy tím, že musí 2x ročně organizovat stohlavý zájezd dětí. Umožňuje menší výjezdy, které školu administrativně nezatíží.

— Pavel Mareš

Klíčové postavy

DOTAZNÍKÁŘ Lukáš Rázl

Lukáš Rázl, zastupitel ČSSD a předseda dozorcí rady Prahy 10-Rekreace, a. s. Iniciátor dotazníku k Horskému hotelu, který obsahuje manipulativní otázku k výběru škol v přírodě, jakož i dotazníku ke kamerám do škol z roku 2016 (stopnuto z důvodů finančních i kvůli ochraně osobních údajů). Dříve poradce radní hl. m. Prahy Hany Novákové (ČSSD) pro udělování grantů v oblasti sportu a tělovýchovy. Místo musel z neznámých důvodů opustit náhle ještě předtím, než radní Nováková skončila ve funkci.

předseda představenstva Praha 10-Majetková, a. s.) a David Ekstein (bývalý vedoucí odboru majetkoprávního Úřadu MČ Prahy 10 a i nadále místopředseda představenstva Praha 10-Majetková, a. s.). Oba zůstali ve své funkci i po vzniku nové koalice. Navzdory tomu, že právě za jejich úřadování vznikly nevýhodné smlouvy s provozovatelem hotelu, firmou Gastro servis Zemánek.

BYZNYS SNŮ Robert Zemánek

Firma Gastro servis Zemánek je dlouholetým provozovatelem Horského hotelu. Vý-

běrové řízení na „Kompletní správcovské, provozní a ubytovací služby v Horském hotelu“ vyhrála v roce 2008 coby jediný zájemce. Vznikla několik týdnů (do obchodního rejstříku zapsána 5. 9., realizace zadána 21. 10. 2008) před vyprávěním této „soutěže“. Podmínky, na nichž se s Prahou 10 (prostřednictvím jejích akciové) dohodl, označují tamní provozovatelé ubytovacích zařízení za „byznys snů“. Mohou za to především stornopoplatky, které se mu proplácely, pokud školy v daném termínu neobsadí všechna lůžka v hotelu.

DVA NA 2 ŽIDLÍCH Martin Slavík, David Ekstein

S érou přešlapů a udržováním Horského hotelu v současnosti – pro MČ Prahy 10 velmi nevýhodném režimu – jsou spjati i Martin Slavík (tajemník Úřadu MČ Prahy 10 a zároveň

Autentická cedulka vyfocená přímo v Horském hotelu. Vzhledem k podmínkám, které provozovatel má, těžká ironie...

Jak dělat školy v přírodě v Praze 10

Současný stav:

KDE Černá hora

KDY termíny stanoveny centrálně „shora“

ZA KOLIK rodiče 1000 Kč, Praha 10 více než 4000 Kč za týden

PODPORA PRAHY 10 ano (výhradní)

VÝHODA dobré místo na lyžování

NEVÝHODY celkově drahé; na jiné aktivity než lyžování nevhodné; pobyty se opakují (dítě v 8. třídě na 10. pobytu); vzhledem k umístění objektu nedostatek pohybových aktivit venku

Dnes výjimečně:

KDE s rodiči vybírá škola sama

KDY termín si stanoví škola sama

ZA KOLIK rodiče platí plnou cenu

PODPORA PRAHY 10 NE

VÝHODY vhodný termín; poznání různých míst v ČR; pohybové aktivity na čerstvém vzduchu na míru (voda, hory, cyklopobyty...)

NEVÝHODY vše na bedrech rodičů a školy

Co chce VLASTA:

KDE místo vybere škola ve spolupráci s rodiči

KDY termín si stanoví škola sama

ZA KOLIK v dnešních cenách okolo 3500–4000 Kč za týden; příspěvek na pobyty v obdobné výši jako dnes

PODPORA PRAHY 10 ano, ovšem směřovaná přímo na ZŠ; rodičům přispívat tak, aby pro ně byla cena pobytu únosná

VÝHODY poznání různých míst v ČR ve vhodném termínu; ozdravné pobyty na míru (voda, hory, cyklopobyty...); výhodnější a průhlednější financování; jednodušší organizace

CO JE TŘEBA VYŘEŠIT odpovědně naložit s objektem na Černé hoře: najít výhodný model jeho fungování, nebo zvážit jeho prodej

Co přinesly besedy s rodiči a učiteli?

Otázky rodičů

Proč musí děti jezdit pořád na jedno místo, od 1. do 9. třídy?

Za kolik jste hotel kupovali? Kolik jste do hotelu už investovali?

Proč Praha 10 nepřispívá i na pobyty jinde než na Černé hoře?

Proč tvrdíte, že příspěvek Prahy 10 smí směřovat jen na Horský hotel, když to není pravda?

Proč je nastaven tak složitý spletenec vztahů mezi MČ Praha 10, ZŠ, provozovatelem Zemánkem, Praha 10-Rekreace, a. s.?

Co jste se dozvěděli od hygienické stanice o hromadné nevolnosti žáků ze ZŠ Jakutská v prosinci 2016? (3 osoby hospitalizovány)

Připomínky učitelů

Mimo zimu není na Černé hoře mnoho co dělat.

Na Horském hotelu není společná pobytová místnost (herna).

Není zde signál pro mobilní telefony. Dopravit se na objekt je obtížné.

Nekvalitní nábytek a osvětlení.

Objekt není vybaven pro děti: školy si musí všechno vozit samy.

Učebny donedávna nevypadaly jako učebny.

Na hotelu jsou v době škol v přírodě ubytovávány i cizí osoby.

V pokojích bývají někdy velmi nízké teploty (17 °C).

Voda je někdy nekvalitní (kaldná).

Ředitel Urban (Praha 10-Majetková, a. s.) neodpovídá na naše opakované podněty.

Zde pokoj pro děti – povšimněte si skříně bez dveří...

A zde pokoj č. 24 pro „VIP návštěvy“ z Prahy 10, s hydromasážní vířivou vanou, bidetem, LCD TV, lednicí a dalším luxusním vybavením. Existenci pokoje nechtěl provozovatel při návštěvě objektu v listopadu 2015 zprvu vůbec přiznat!

Důkaz neopravené elektroinstalace. Za více než 5 milionů!!

Co požaduje koalice Vlasta

Od provozovatele Gastro servis Zemánek důsledné plnění jeho závazků.

Od Praha 10-Rekreace, a. s., doložit, že všechny investice z minulosti proběhly řádně.

Důsledně a pravidelně kontrolovat základní hygienické standardy.

Pořádat v Horském hotelu pravidelné dny otevřených dveří pro veřejnost.

Ve školním roce 2017/2018 podpořit naše učitele na Horském hotelu stálým pomocným personálem (zdravotník, vychovatel, atp.).

Zlepšit komfort dětí drobnými opatřeními. *(Na ostudný stav prostor, kde se učí děti, a na nutnost jejich oprav poukázala Renata Chmelová už na začátku roku 2016.)*

Horský hotel v číslech

110 – počet lůžek

48 795 680 Kč
kupní cena za Horský hotel a pozemky (vč. chaty Sport)

60 000 000 Kč
dosavadní investice do rekonstrukcí

40 000 000 – 50 000 000 Kč
odhad nákladů na další rekonstrukce

Nezametát problémy pod koberec

Jak to vlastně celé začalo? **Horský hotel** na Černé hoře měl projít **o velkých prázdninách 2014** velkou opravou. Učitelé, kteří tam jezdí s dětmi opakovaně, nás nějaký čas poté upozornili, že výsledky **údajné opravy** nejsou skoro vůbec vidět.

Na žádost členky Kontrolního výboru Zastupitelstva Renaty Chmelové (Vlasta) byl poté 5. 11. 2015 zorganizován výjezd skupiny zastupitelů na Horský hotel. Cílem bylo na místě na vlastní oči zjistit skutečný stav.

Bezodvůdné obohacení 5 171 128 Kč

Já osobně jsem si ke kontrole vybral část „Rekonstrukce elektroinstalace 2. NP, 1. NP a 1. PP v objektu Horského hotelu na Černé hoře“. Při kontrole jsem zjistil, že objem prací hrubě neodpovídá

položkovému rozpočtu, který je součástí smlouvy. Rozdíl byl přímo astronomický! Práce a materiál stály dohromady nejvýše 172 000 Kč. Na fakturách od dodavatele, které v srpnu až listopadu 2014 zaplatila Praha 10-Rekreace za neodvedenou práci, ale byla částka 5 343 128 Kč. Bezodvůdné obohacení tak činilo 5 171 128 Kč.

Donutili jsme je vrátit 5 milionů

Nikomu z představenstva, dozorčí rady Praha 10-Rekreace ani z vedení MČ Praha 10

to ale vůbec nevedlo! Nezbyvalo nám tedy než v prosinci 2015 podat trestní oznámení a velmi hlasitě žádat okamžitou nápravu. A tak se po určité době alespoň něčeho dosáhlo. Poté co jsme věc medializovali a stupňovali svůj tlak na vyšetření, daná firma částku vrátila. S chabou výmluvou, že se tak stalo omylem a že za omyl mohl údajně rušný provoz v hotelu, který rekonstrukci z jejich strany bránil. Na tuto evidentní výmluvu nikdo z odpovědných nic nenamítal, a tak bylo trestní oznámení odloženo. Potrestán za pokus vyvést 5 milionů Kč z kapes občanů Prahy 10 tedy nikdo nebyl. Díky našemu úsilí byly peníze aspoň vráceny.

Žalostný stav elektroinstalace

Kromě „omylem vyfakturovaných“ 5 milionů jsem narazil i na žalostný technický stav vlastní elektroinstalace, včetně hromosvodu. Tato věc přímo ohrožovala bezpečnost našich dětí. Důsledně jsem proto začal vyžadovat revizní zprávu, která potvrzuje, že „zařízení je schopno bezpečného provozu“.

Patálie s revizními zprávami

Zprávu o způsobilosti elektrické instalace ze září 2014, kdy byla ukončena „rekonstrukce“, jsem neobdržel. Revizní zpráva z května 2015 vyjmenovává 15 závad a konstatuje, že

revidované zařízení „bude schopné bezpečného provozu po jejich odstranění“. Při výjezdním zasedání skupiny zastupitelů na Horský hotel 5. 11. 2015 bylo zjištěno, že řada revizních závad není odstraněna. Přestože protokoly z konce srpna 2015 potvrzují odstranění těchto závad. Při další kontrole 12. 2. 2016 za účasti externího revizního technika jsme opět zjistili neodstranění části závad. Při důkladné revizi jsme zaznamenali 83 (ano, čtete dobře – osmdesát tři!) revizních závad. Revize vystavená externím revizním technikem opět nepotvrzuje, že „zařízení je schopné bezpečného provozu“. Minimálně od prázdnin 2014 do prázdnin 2016 tak byl Horský hotel provozován s bezpečnostními riziky.

Ptejte se radních PROČ

Proč vozíme naše děti do objektu s takovými problémy? Copak není jejich bezpečnost důležitější než platby MČ Praha 10 provozovateli Horského hotelu? Proč se vydávaly revizní zprávy, které očividně neodpovídaly skutečnosti? Proč současné vedení Prahy 10 opakovaně brání tomu, aby se dění kolem Horského hotelu probíralo veřejně na zastupitelstvu?

Koalice VLASTA je občetvornou opozicí. Problémy, na které narážíme, chceme řešit. Nezametáme je pod koberec, protože to se nám všem jen vymstí. Pomůže nám, když se radních budete ptát na vše, o čem na této dvojstraně píšeme.

— Karel Duchek, lidovecký zastupitel koalice VLASTA, člen Komise bezpečnosti

První půlrok senátorky

„Chodím k volbám. A pak sleduji, co mnou volený kandidát dělá, jak se chová. Přiznám se, že **paní Chmelovou** jsem volil, a že si myslím, že (zatím) mohu být spokojen. Je to podle mne **žena na svém místě...**“ Takto hodnotí práci Renaty Chmelové na sociálních sítích jeden z těch, kdo ji volil. Uběhl půlrok od chvíle, kdy byla zvolena. Zmapujme její **postoje**, projevy i **politické úspěchy**.

Renata Chmelová byla zvolena senátorkou pro Prahu 10, Dubeč a Štěrboholy 15. října 2016. Vstoupila do druhého nejsilnějšího klubu v Senátu (složeného z 8 členů KDU-ČSL a z 8 nezávislých, poměr mužů a žen 9:7). Působí ve Výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, jak si to přála a jak to odpovídá jejím profesním a politickým zkušenostem.

oficiálně v dubnu. Adresa: Kubánské náměstí 1272/4, 100 00 Praha 10-Vršovice. Pravidelné hodiny pro veřejnost: pondělí 15-17 hod a podle domluvy. E-mail: chmelovar@senat.cz. Pokud se vám kvůli zaneprázdnění nemůže okamžitě věnovat ona sama, ujmou se vás její asistenti Veronika Žolčáková a Martin Bahenský.

Deník senátorky

Senátorka Renata Chmelová na webu renatachmelova.cz, v sekci Deník senátorky, uveřejňuje den za dnem, co dělá, s kým se setkává, kam jezdí, co řeší. Na facebooku, profil „Senátorka Renata Chmelová“, to doplňují její statusy, aktuální reakce a stanoviska. Její politické angažmá tak můžete sledovat velmi dopodrobna.

Povinnost i krása demokratické diskuse

K nejdůležitějším otázkám se vyjadřuje na svém blogu. „To, když se politik po svém zvolení vypaří a sedí uzavřen v kanceláři na radnici nebo Malé Straně, považuji vedle korupce za největší prohře-

Kancelář pro veřejnost

Renata Chmelová je po Zuzaně Roithové teprve druhou senátorkou, která si v Praze 10 hned po zvolení otevřela senátorskou kancelář pro veřejnost. Pravidelné rozhovory s občany a řešení jejich konkrétních problémů (bydlení, veřejné prostory, různé právní potíže atd.) jsou pro ni prvořadou starostí. Lidé si pochvalují, že toto kontaktní místo existuje. Po návštěvě vědí, na čem jsou: odcházejí s povzbuzením, návodem nebo aspoň s radou, na koho se ve své věci obrátit.

Kontakty

Renata Chmelová otevřela svou senátorskou kancelář

Obklopena kolegyněmi ze **senátorského klubu KDU-ČSL a nezávislí**. Úplně vlevo je **Anna Hubáčková** z Ratiškovic, přemožitelka Zdeňka Škromacha. Úplně nahoře bývalá zástupkyně ombudsmána, senátorka **Jitka Seitlová**. Vpravo **Miluše Horská**, 1. místopředsedkyně Senátu a ředitelka školy Svitání v Pardubicích.

šek české politiky. Moje zkušenost s vlastní otevřeností je jiná. Lidé chtějí znát mé názory. Mojí povinností je jim své postoje zdůvodňovat a hájit. Jasně, že se neshodneme na detailech, ale na tom podstatném většinou ano. Samozřejmě přitom létají jiskry a praskají nervy. Ale to už ke kráse demokratické diskuse patří,“ vypráví o své zkušenosti paní senátorka a uzavírá: „Když solidně argumentujeme, s nikým se nerozházím ve zlém. Spíše naopak. Lidé mi vyjadřují sympatie, i když se mnou ve všem nesouhlasí.“

Témata

A čím se v blogu zabývá především? Třikrát se věnovala transparentnímu zacházení s veřejnými prostředky (zákon o registru smluv). Dvakrát zákazu kouření ve veřejných prostorech (tzv. protikuřácký zákon). Do de-

tailu jde u témat ochrany přírody a krajiny a stavebního zákona, kde má také nejvíce profesních zkušeností. Krom toho tu najdeme její vyjádření k důležitým aktuálním událostem, od pamlskové vyhlášky přes kritiku postupu Miloše Zemana při řešení vládní krize a teroristický útok v Londýně, po projev u strašnického krematoria na památku zavražděných

odbojářů za 2. světové války... Čtete: renatachmelova.cz/blog

Otevřenost

Renata Chmelová ráda oslovuje veřejnost přímo. „Při kampani na ulici a dalších shromážděních jsem se setkala s více než 3000 lidmi. U řady z nich jsem viděla nejdřív nezáměr. Když jsme prohodili pár vět, při-

znali se mi, že jsou skeptičtí. Ale že budou o mé volbě přesto přemýšlet. Cítila jsem, že jsou zklamáni z politiků z minulosti a nevědí, jestli mají k volbám vůbec jít. A já tuhle skepsi - přes veškerou námahu, která je s tím spojená - hrozně ráda zdolávám. A pokračuji s tím i po volbách a lidé to velmi oceňují: do kanceláře pořád někdo přichází.“

PŘEHLED ČINNOSTI SENÁTKY K 20. 5. 2017

Občané

Přes 200 telefonátů, 500 e-mailů, 50 schůzek
Zveřejnila účet své kampaně: 792 809 Kč příjmů i výdajů.
V Deníku senátorky publikuje, co každý den dělá.
V dubnu otevřela senátorskou kancelář a je pro všechny pravidelně dostupná.
Účastní se jednání zastupitelstev ve Štěrboholecích a v Dubči.

Senát

Zúčastnila se všech 6 dosavadních zasedání Senátu, 6x vystoupila na plénu, hlasovala 209x.
Prostudovala více než 130 senátních tisků, desítky usnesení výborů a komisí, řadu pozměňovacích návrhů a důvodových zpráv k zákonům.
Je transparentní. Na webu www.renatachmelova.cz zveřejnila své finanční a majetkové poměry.

Děti ze školky zaujala v kanceláři senátorky velká mapa Prahy 10.

Jak jsem hlasovala

Ochrana nekuřáků

Po několikahodinové diskusi jsme schválili „zákon o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek“. Říká se tomu protikuřácký zákon, ale je to zákon chránící nekuřáky. Od 31. května se přestane kouřit v barech, restauracích a dalších veřejných místech. Zákon považuji za užitečný, vystoupila jsem na zasedání Senátu a diskutovala v České televizi se senátorem Valentou. Vybírám ze svého blogu: „Ke svobodě patří odpovědnost. Ke kouření na veřejnosti patří pokud možno úplný ohled na zdraví druhého člověka. (...) Zákon kouření v restauracích je jasné, srozumitelné pravidlo. Pravidlo, které chrání zdraví nekuřáků. Pravidlo, které chrání lidi,

kteří v tomto sektoru pracují. ... Jasně vymezený a omezený zákaz odradí mnohé od toho, aby si jednoduše zapálili. Odradí mladé, začínající kuřáky. Odradí ty, kdo kouření považují za svůj zlovyk, ale v zákonem podniku se snadno vracejí do starých kolejí. (...) Zákon kouření v restauracích rovná se lepší zdraví obyvatel. Rovná se nižší výdaje na zdravotnictví. Rovná se možnost dávat peníze ze zdravotního pojištění jinam než do odstranění následků kouření.“

Jednodušší registrace vozidel

Přihlásit, odhlásit či vyřadit vozidlo z centrálního registru bude jednodušší. Bude to možné i mimo trvalé bydliště majitele. Novelu zákona o podmínkách provozu

vozidel na pozemních komunikacích jsem podpořila.

Babišův zákon proti obcím

Zákon o pravidlech rozpočtové odpovědnosti z dílny ministra Babiše omezuje obec v samosprávě. Stanovená pravidla nepomůžou obcím krachujícím, a naopak zkomplikují situaci obcím, které se chtějí rozvíjet a z úvěru spolufinancovat dotované investice. Zapojila jsem zastupitelku VLASTY Lucii Sedmihradskou, expertku na rozpočty obcí. Drtivou většinu senátorů se podařilo přesvědčit, aby špatně sepsaný zákon zamít-

li. Poslanci nás sice přehlasovali, ale podáme ústavní stížnost. Jde o útok na sám princip samosprávy.

Vinařský zákon

Zákon umožní výsadbu nových vinic a zamezí zatajová-

ní původu stáčeného vína či jeho pančování. Nově bude možné dohledat skutečný původ vína a posoudit kvalitu nápoje, který nám ve vinotékách nalévají. Novelu zákona o vinohradnictví a vinařství jsem proto podpořila.

Národní parky

O ochranu přírody a krajiny se zasazují od té doby, co

se občansky i politicky angažují. Mrzelo mě proto, když Senát rozdílem jednoho hlasu schválil novelu, která snižovala ochranu přírody a krajiny. Paradoxně se tím ekonomicky poškozovaly obce, jež leží v sousedství národních parků. Hlasovala jsem jako většina poslanců. A ti našťávně 1. března potvrdili původní podobu zákona.

Názory vaší senátorky

Lidé chtějí znát mé názory. Mojí povinností je své postoje zdůvodňovat. Považuji to za něco naprosto přirozeného. Nečekám, že se mnou každý bude souhlasit. Věřím ve slušnou a věcnou diskusi. Vaše Renata Chmelová

Na začátku „jen“ aktivní občanka hájící zájmy svých sousedů. Pak komunální politička. A teď i chytrá a pracovitá senátorka. Její nejsilnější parketou je transparentnost veřejné správy a ochrana životního prostředí.

Ta svačina je moc svačtinová

15. ÚNORA

„Pomůžete nám, paní senátorko?“ oslovila mě na sklonku minulého roku paní Jandošová z Dubče. Kvůli přísné ministerské vyhlášce, určující limity tuku, cukru a soli u jídel a nápojů prodávaných ve školách, hrozí jejímu školnímu bufetu uzavření.

Proto jsem se také do školy s bufetem, kde se prodávají třeba čerstvé bagety se sýrem a šunkou, vydala. Pan ředitel si jeho provoz pochvaluje. Školní anketa ukázala, že rodiče mají o bufet velký zájem, a podle jejich přání se upravil sortiment. „O svačiny

je zájem. O přestávkách je tu fronta, děti přestaly chodit do konzumu poblíž školy. Teď ale nelze kvůli přísným limitům prodávat skoro nic jiného než bílé pečivo, bílý jogurt a vodu. Faktem je, že když jim nenabídneme rozumnou svačinu my, koupí si, co budou chtít, právě v konzumu,“ říká paní Jandošová.

Proč vadí chleba se šunkou?

Zjišťovala jsem si, jaká situace panuje na základních školách v Praze 10. Z převážné většiny odpovědí vedení škol plyne, že zákaz je příliš

přísný. Někde se školní bufet ani neprovazuje, jinde vedení o stravování dětí hodně přemýšlí. Argumentů pro regulaci i proti ní existuje celá řada. Sama se svými dětmi probírám, jak se mají stravovat mimo domov, a tím se je snažím vést k zdravému životnímu stylu. Statistiky nárůstu dětské obezity jsou alarmující. Z obezity plynou jak velké zdravotní problémy, tak neblahé sociální důsledky v dětském kolektivu.

Původní záměr ministerstva školství nebyl úplně od věci, ale svým extrémně přísným provedením se v praxi

začal míjet účinkem. Copak k českým svačinám odjakživa nepatřil chleba s máslem a sýrem či šunkou? A k tomu pomeranč, banán nebo koláč?

Forma drtí obsah

Podle ministerské vyhlášky je většina sýrů příliš tučná, šunka moc slaná a koláče i ovoce obsahují příliš cukru. Jako bychom slyšeli Trautenberka s jeho slavným: „To kyselý je moc kyselý a ten bramborák moc bramborový!“ Forma zde drtí obsah a z celého záměru se kvůli extrémně přísným limitům naprosto vytratil zdravý rozum.

26. DUBNA WWW.VRATTELIDEMPRAVA.CZ

Proč stavební zákon okleštuje naše práva?

Nespokojený občan nebude moci vyjádřit své připomínky, jež by mohly být vyslyšeny a vypořádány již na počátku řízení. Nyní bude muset řízení napadnout a soudit se. ... Házení všech aktivistů do jednoho pytle je velmi krátkozraké. Konstruktivní zapojování aktivních lidí do veřejného života by naopak mělo být naším cílem. (...) Zájemem státu není jen pomoci investicím. Zájemem státu je také zájem občanů. Zejména těch, kdo by stavbou mohli být dotčeni. Je třeba, abychom peníze nejen investovali, ale abychom je investovali správně.

Minulost není nikdy jen minulostí

28. DUBNA

Minulost není nikdy jen minulostí. Týká se nás, týká se naší přítomnosti. Už jen tím, že nám ukazuje, na jaké cesty se máme vydat a na jaké cesty se naopak vydávat nesmíme. Pankrácké oběti, které si připomínáme, jsou oběti totality. Oběti, které proti totalitě bojovaly. A jakákoli totalita, ať už hnědá nebo rudá, začíná pozvolna a zprvu nepozorovaně. Začíná nenávisí všedního dne, vyloučováním druhých lidí jen proto, že mají určitou barvu kůže, patří k určité skupině, straně či menšině. Vyrůstala jsem v režimu, který z protinacistických obětí dělal nástroje nenávisí vůči jiným. Hrubě se mi to nelíbilo. ... Památka na tyto statečné lidi burcuje naši paměť i naše srdce. Tyto oběti v nás ovšem nechtějí vyvolávat nenávisť. Ukazují naopak, jak je dílo nenávisi strašné. Ukazují, že každý z nás má rozum a vůli. Rozum, který je schopen vidět zlo a odmítnout ho. Vůli, která v nás probouzí odvahu postavit se zlu na odpor a bojovat za dobré věci. A s touto dobrou vůlí prosím odsud také odcházejme.

Z projevu při pietním aktu na památku popravených obětí českého odboje u strašnického krematoria

10. a 19. DUBNA

Registr smluv je rozumný

Podporuji registr smluv jako funkční kontrolní mechanismus. Tím, že zapojuje do funkční kontroly veřejnost, představuje jednak ochranu před zneužitím moci, jednak rozumným způsobem šetří veřejné prostředky. To jsou důvody, proč registr smluv podporuji v co nejčistší podobě. Zveřejňování smluv posiluje důvěru k veřejným institucím. Vede nejen k průhlednějšímu hospodaření s penězi daňových poplatníků, ale i k tomu, že smluvní strany nakládají s veřejnými penězi opravdu s péčí řádného hospodáře. Občané se mohou kdykoliv podívat, co se za jejich peníze reálně kupuje. Pokud se dobře hospodaří, posiluje se důvěra ke státu, k samosprávám, k úředníkům. Ve skeptickém Česku se tak posiluje kredit politických institucí.

Zeman a vládní krize

5. KVĚTNA

Senátoři nesou odpovědnost za kvalitu zákonů. Svoji autoritou ale přispívají i k tomu, v jaké atmosféře se politický život odehrává. Naším společným cílem má být spravedlivé a pokojné vládnutí. Ne chaos. Proto jsem spolu se senátory KDU-ČSL a STAN iniciovala společné prohlášení senátorů. Co mne k tomu vedlo? Kromě neurvalých způsobů prezidenta republiky a znevažování autority premiéra také obava z pokusu o překreslení našeho ústavního pořádku. V případě, že prezident učiní ústavně nepřijatelné kroky, nebudeme přihlížet, ale konat.

Základní práva člověka

11. BŘEZNA

10. březen je Dnem tibetské vlajky. Vydala jsem ji na své kanceláři ze solidarity k Tibetanům a ke všem lidem, kteří jsou nuceni v totalitních, zejména komunistických, režimech trpět porušování základních práv člověka. Jsem ráda, že jsem byla u toho, když Senát jasně vyjádřil nesouhlas s jednáním předsedy Senátu vůči komunistické Číně v souvislosti s návštěvou dalajlámy v České republice. Se znepokojením jsme sledovali, jak se v souvislosti s návštěvou dalajlámy v ČR chovali vůči komunistické Číně vrcholní představitelé našeho státu: prezident Zeman, premiér Sobotka a předsedové obou parlamentních komor zvolení za ČSSD. Domníváme se, že úcta k člověku, solidarita s těmi, jejichž přirozená práva jsou potírána, a svoboda jsou hodnoty, s kterými obchodovat nelze. A je správné přihlásit se k nim už na komunální úrovni. Městská část Praha 10 jako jedna z mála v Praze vlajku nevyvěsila!

Slatiny – věc veřejná

Už brzo se bude rozhodovat o osudu Slatin. Jak bude vypadat toto území za nějakých 30 až 50 let?

Zde jsou některé pochybnosti o urbanistické studii na lokalitu Bohdalec - Slatiny - brownfield Strašnice, kterou si nechala zpracovat radnice.

1. Autoři nerespektovali vlastnickou strukturu a zrušili stabilizované území sportoviště Slavia, které nahradili bytovou výstavbou. Jinde na soukromých zahradách naplánovali rybník. Bez jedině konzultace s vlastníky.

2. Na pozemcích Prahy 10 jsou v rozporu s připravovaným metropolitním územním plánem navrhovány vysoké věžáky. Náhoda? Nemyslím. Stejnou proměnou prošlo území Hagiboru, když se na něm plánovala stavba miliardové radnice.

3. Studie byla zadána 1 autorskému týmu. Bez konzultace s Komisí územního rozvoje Prahy 10. Správné je

ale takto rozsáhlé území řešit s více týmy. Hledat kombinaci nejlepších řešení formou workshopu a ideové urbanistické soutěže.

Sešlo se asi 30 připomínek od občanů. Bytová výstavba na sportovištích Slavia zmizela. Obyvatelé Slatin dále protestují, že na jejich po-

zemcích je plánováno veřejné prostranství.

Z čeho je třeba mít největší obavu, je nedořešená dopravní situace. A to ze Slatin dělá místo, které se dotýká celé Prahy 10. Radní Zou-

falík sdělil do novin, že se zde plánuje čtvrt pro 30 000 obyvatel. Doprava, která by se sem koncentrovala, by enormně zatížila Záběhlice, Vršovice i Strašnice. Rozumí vůbec pan radní územnímu plánování?

V září budou zastupitelé rozhodovat o tom, zda se studie stane podkladem pro nový metropolitní územní plán. My pro to ruku nezvedneme. Chybí analýza dopadů na Prahu 10 z hlediska dopravy a zatížení životního prostředí.

— Renata Chmelová, předsedkyně zastupitelského klubu koalice VLASTA

Praha 10 má rozpočet iluzí

Vládnoucí koalice ČSSD, TOP 09, Zelených, NPP10-HLD, exODS s podporou KSČM a odpadlíků z ANO schválila svůj první rozpočet. Starosta Novák (ČSSD) ukázal politické svaly a skutečně nešetřil sliby. Ví, od koho se učit.

Ve stopách Milana Richtera

Starosta Novák a jeho společníci se inspirovali velkolepými rozpočty svých předchůdců Richtera a Zoufalíka. Každý rozpočet má své příjmy a výdaje. Když příjmy nerostou, nemůžeme si vyskakovat ani ve výdajích. Běžné (provozní) výdaje ale v roce 2017 v Praze 10 porostou o 10 %!

Koalice VLASTA podpořila vyšší výdaje jen do školství a neziskového sektoru. Přilepšit pedagogům znamená pečovat o budoucnost našich

dětí. A neziskovky? Ty dělají potřebnou práci za mnohem menší peníze než obec či stát. V roce 2017 se ale navyšují výdaje i v dalších kapitolách (kromě sociální oblasti). Obrovské peníze jdou opět na jednorázové „slavnosti“ s celebritami. Propaganda je nehybnoucí i v novém politickém aranžmá ...

Kolik se skutečně proinvestuje?

Plánované investice převyšují půlmiliardu. Soupis investičních akcí je ohromu-

jící. Jenže o všech se mluví už roky – a neuskutečnily se. Koalice VLASTA hlasovala proti rozpočtu, protože není realistický. Mírný rok se uskutečnilo jen 27 % plánovaných investic (proinvestováno bylo jen 88 mil. Kč). Čím jsou investice kryty? Jednak přebytky hospodaření z minulých let (deficitní financování), jednak převody z hospodářské činnosti (jednorázové příjmy z prodeje majetku). A to je vážné. Vážnější je, že Praha

10 nedělá dlouhodobě nic se svými nebytovkami (viz článek O. Richterové na str. 1), které by se po opravách a následném pronajímání mohly stát zdrojem pravidelných, opakujících se příjmů. Starosta Novák s tím nic, ale vůbec nic nedělá.

Starosta to má na háku

Zhoršila se i úroveň projednávání rozpočtu ve Finančním výboru Zastupitelstva. Starosta Novák (ČSSD) na něj

ani jedinkrát nepřišel! Ani jednou se ho neodvážil obhajovat. Úředníci vysvětlovali čísla a položky. Ale PROČ se tam ta čísla objevují, není otázka na ně. Rozpočet je vždycky plán: plán politiků na to, co udělají s penězi svých spoluobčanů. O tom se vede diskuse. Jedna z palčivých otázek zní: „Když investujeme, je třeba následně sehnat peníze na provozní výdaje. Kde je vezmeme, když investice financujeme z jednorázových prodejů nemovitostí?“ Schválil se rozpočet, který ukazuje politické svaly a plýtvá sliby. Ty se ale s největší pravděpodobností nenaplní. Zkrátka: rozpočet iluzí.

— Lucie Sedmíhradská, členka Finančního výboru za koalici VLASTA

Rozpočet v mínusu

Příjmy = 928 mil. Kč

Výdaje = 1,312 mld. Kč

Schodek více než 380 mil. Kč

Pachuť za kauzou Key Investments

Vládnoucí koalice opakovaně odmítala projednávat vývoj v kauze Key Investments. Hlavním bodem jednání zastupitelstva se stala až 20. března.

Koaliční zastupitelé v tajné volbě odhlasovali, že přijmou dvě nabídky na odkup dluhopisů, které jsou smutným dědictvím po této aféře. Jde o dluhopisy společností Via Chem Group, spjaté s chemickým průmyslem v severních Čechách, a společnosti E-Side Property, jež byla dříve majitelem stadionu Eden. Koali-

ce VLASTA se nevyhýbala odpovědnosti a o věci otevřeně diskutovala jak na Finančním výboru, tak na samotném zastupitelstvu. Kritizovali jsme právní posudky i neodůvodněné posuny v postoji Prahy 10. Významná část posudku byla opsána z obdobného materiálu pro Prahu 6 (na některých místech i s chybami).

Alibistická rada a tajné hlasování

Vládnoucí koalice udělala dva podivné kroky. Před jednáním na zastupitelstvu radní alibisticky nepřijali žádné stanovisko. Neprojevíli názor, co chtějí udělat s nabídkou na odkup držebných dluhopisů za 50 a 30 % ceny. Na zastupitelstvu si pak koaliční zastupitelé (včetně komunistů) bez zdůvodnění odhlasovali tajné hlasování. Jediným účelem bylo jak se zdá vyhnout se jmenovitě odpovědnosti (stačí když jeden

z tajně hlasujících hlasuje jinak než zbytek).

Požadavek koalice VLASTA zněl: Nelze oddělit současné hlasování o prodeji dluhopisů od zodpovědnosti za jejich nákup. V situaci, kdy je důvodné podezření, že v minulosti radní způsobili městské části škodu, má na její vymáhání současná rada podat žalobu. Teprve po tomto kroku jsou možné kroky ostatní. Jenže usnesení ukládající podat žalobu na ty, kdo peníze do správy Key Investments svěřovali, neprošlo. Není překvapením, že při jednání chyběl exstarosta Zoufalík – jediný současný radní, který pro svěření prostředků toxické firmě v roce 2009 hlasoval. Koalice VLASTA vyzvala ještě jednou, aby se nehlasovalo tajně, nýbrž veřejně. Když to bylo zamítnuto, předsedkyně

klubu Renata Chmelová zřetelně a na mikrofon omluvila zastupitele VLASTY z dalšího jednání. Asistovat takto zaranžovanému tajnému hlasování jsme nemohli.

Náš postoj vyvolal následný vztek u radního Martina Hejla (ex-ODS) a zastupitele Lukáše Rázla (ČSSD). Ti na dalším jednání Kontrolního výboru plísnilo přítomně i nepřítomně zastupitele koalice VLASTA, poučovali je o jednacím řádu a stavěli se do role soudců, když označovali naše politické postoje za „porušení zákona o hl. m. Praze“. Jejich nervozita a podrážděnost kontrastovaly s naším trváním na demokratickém a transparentním způsobu projednání kauzy, v níž Praha 10 přišla o desítky milionů korun.

— Pavel Mareš

Mocenské poměry

Vědět, kudy vede v Praze 10 dělička čára mezi koalicí a opozicí, je důležité nejen kvůli odměnám, které jsou s placenými pozicemi spojené, ale i kvůli rozdílné administrativní a systémové podpoře.

Odměny

Neuvolněný zastupitel Prahy 10 obdrží za svou práci pro obec v průměru 3700 Kč hrubého měsíčně. Na zcela jiné úrovni jsou odměny těch, kdo mají pracovat na plný úvazek. Ve stručnosti: starosta má 73 781 Kč, jeho 1. zástupce 65 231 Kč a neuvolněný zástupce 49 549 Kč. Čtyři další uvolnění radní mají 57 237 Kč, dva neuvolnění 5575 Kč. Sedm

uvolněných předsedů výborů má po 50 900 Kč.

Podmínky k práci

Koalici Vlasta nebylo jako jediné umožněno získat zázemí (všichni ostatní mají standardní, z ulice přístupné kanceláře za zvýhodněné nájemné 220 Kč/m² ročně). Placení radní a předšedové výborů mají k dispozici kancelář, asistenty, tiskárny... A součinnost úředníků. My se

na úředníky s žádostí o větší, novou práci obracet nemůžeme. Můžeme je jen žádat o informace, které již existují. Špatnou vizitkou tajemníka je, že se tak občas musí díít na základě infožádosti (podle zákona 106 o svobodném přístupu k informacím, s lhůtou 15 dnů).

Informování veřejnosti

Starostka Kleslová zrušila noviny Praha 10. Nová koalice

je neobnovila. Nestěžujeme si na to jen my, ale stovky občanů Prahy 10. Na radničním webu ani na oficiálním facebookovém profilu Prahy 10 se o práci opozičních zastupitelů nedozvíte nic. Naopak radní platí z veřejných peněz za to, že se o nich informuje v TV Praha nebo v tiskovině Naše Praha 10.

— Olga Richterová, místopředsedkyně zastupitelů koalice VLASTA

Politické složení Zastupitelstva MČ Praha 10

Komrsková dříve SZ								
Chmelová	Pek			Lešnarová dříve ANO				
Moravec M.	Počarovský	Kleslová		Nepevný dříve ANO				
Maršálek	Lojda	David						
Mareš	Narovec	Štěpánek	Novák					
Sedmíhradská	Lojík	Hauftenová	Vondráková					
Müller	Šnajdr	Plesník	Pešková	Hejl				
Richterová	Moravec J.	Lukovičová	Nováková	Jirásková	Cabrnochová	Zoufalík	Čunátová	
Duchek	Hájková	Keller	Rázl	Choděra	Vávra	Petrová	Lecl	
VLASTA	TOP 09	ANO 2011	ČSSD	ODS	SZ	NPP10-HPLD	KSČM	

- Placený radní
- Radní
- Placený předseda výboru
- Předseda výboru
- Strany podporující koalici
- Koaliční zastupitelé
- Nezařazení do politických klubů
- Opozice

Logopedická zůstane

Z politického kolbiště zazní občas i dobré zprávy. Třeba že snahy opozičních zastupitelů a koaličního radního nabere stejný směr.

V Praze 10 má své sídlo ZŠ logopedická, škola pro děti s vývojovými vadami řeči zřízená hlavním městem. Její detašované pracoviště na ZŠ Olešská dostalo od Prahy 10 výpověď. Důvod? Je třeba zvýšit kapacitu pro děti spadající pod tuto ZŠ.

Jak dál? Na ZŠ logopedickou chodí z Prahy 10 zhruba jedna třetina dětí. Já zde zároveň zastupuji zájmy hl. m. ve školské radě. A tak jsem se stal spojkou mezi paní ředitelkou a radním Prahy 10 pro školství panem Počarovským. Vysvětlil jsem mu vážnost situace a výhody setrvání ZŠ

logopedické v našem obvodu. Totéž připomínal kolegům zastupitelům Pavel Mareš v komisi výchovně vzdělávací a Olga Richterová v komisi majetkové.

Intenzivní připomínání této záležitosti rozhodně pomohlo. Po několika týdnech se podařilo najít dobré řešení. Díky všem, kdo se do snah zapojili, se detašované pracoviště ZŠ logopedické od 1. července 2017 přesune do ZŠ Nad Vodovodem. Poděkování za vstřícnost patří i zdejší paní ředitelce.

— Miloslav Müller, lidovecký zastupitel koalice Vlasta

Renata Chmelová
lídr koalice VLASTA
územní rozvoj, bytová politika
nestraní

Mgr. Pavel Mareš
školské, sociální oblast,
zdravotnictví
KDU-ČSL

Ing. Martin Moravec
kultura, sport
nestraní

Ing. Milan Maršálek
životní prostředí,
granty
nestraní

RNDr. Miloslav Müller, Ph.D.
doprava,
neziskový sektor
KDU-ČSL

PhDr. Olga Richterová
majetek, nebytové prostory, IT
Česká pirátská strana

Karel Duchek
bezpečnost,
památky
KDU-ČSL

Ing. Lucie Sedmíhradská, Ph.D.
finance, rozpočet, investice
nestraní

Jak oživit Strašnickou?

Co udělat s prostorem **kolem metra Strašnická**? Tato otázka zajímá a trápí snad každého, kdo žije na Desítce. Redakční rada Vlastních novin požádala o vyjádření našeho souseda, občana Prahy 10 **Davida Kašpara**.

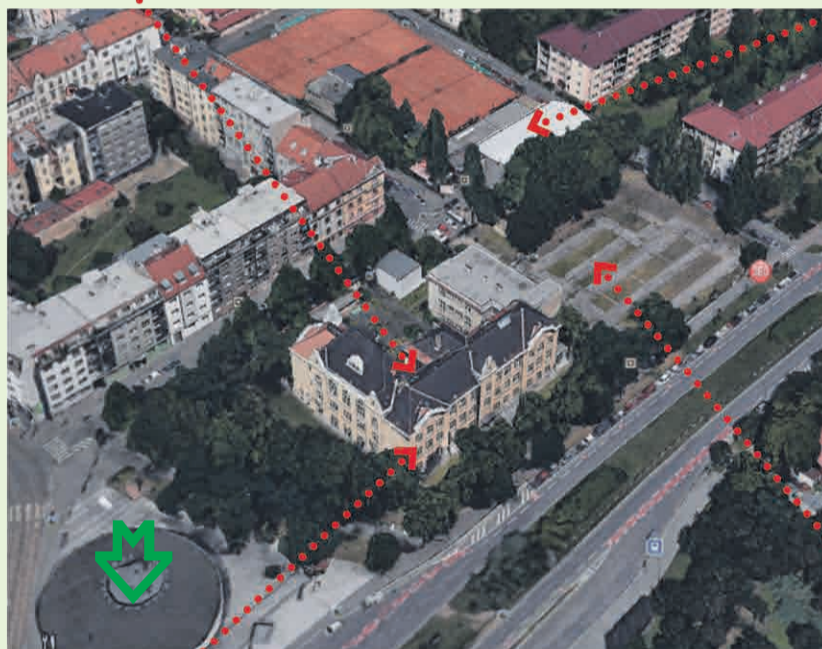
Autor vizualizace Pavel Machar

ŠKOLA/KOMUNITNÍ CENTRUM

ZÁBAVA/KULTURA/VOLNÝ ČAS

HŘIŠTĚ/TRHY

KAVÁRNA

OŽIVENÍ VEŘEJNÉHO PROSTORU KOLEM METRA STRAŠNICKÁ

David Kašpar se dlouhodobě věnuje revitalizaci veřejného prostoru, kulturnímu a společenskému oživení opomíjených míst v Praze a kulturním projektům se společenským přesahem. V textu psaném pro Vlastní noviny se nejprve ohlíží do minulosti tohoto místa. Poté stručně promýšlí, jak z těchto kořenů vyjít a okolí Strašnické rozvíjet.

Minulost a kontext

Okolí stanice metra Strašnická je specifickou oblastí. Je přirozeným dopravním uzlem Prahy 10, kterým denně projde kolem 20 tisíc lidí. Kromě toho se v její blízkosti nachází několik zajímavostí.

Nedaleké Sídliště Solidarita bylo vybudováno v letech 1947–1951 a bylo prvním

pražským sídlištěm v dnešním smyslu slova. Do té doby vyžadovaný princip blokové výstavby s vnitrobloky byl nahrazen rovnými liniemi domů v zeleni. I po více než šedesáti letech je Solidarita skvělým místem pro život – klidné a zelené prostředí velmi prospívá sousedským vztahům a komunitnímu způsobu bydlení.

V blízkosti stanice metra se nachází i Kulturní dům Barikádníků, který byl svépomocí brigádníků postaven ve stejné době jako Solidarita. Bohužel dnešní kvalita programu, úroveň služeb a stav společenských prostor vůbec nevyhovuje kulturním potřebám obyvatel sousedství.

Další výraznou stavbou u stanice metra Strašnická je

Nová strašnická škola. Tato secesní budova byla postavena v roce 1909. Po válce zde sídlila speciální škola a základní škola pro žáky s poruchami chování spojená se střední školou. V květnu roku 2014 byla prohlášena kulturní památkou. Od roku 2009 je budova strašnické školy prázdná.

Nevyužitá je také přilehlé hřiště, kde původně fungoval velmi oblíbený trh. Ten byl však vypovězen a herní plocha je již několik let nevyužitá.

Zkusme si však představit projekt, který by dokázal využít zanedbaného potenciálu a který by dané místo oživil.

Na čem v budoucnu stavět

Podle mého soudu by se měl opírat o tři následující předpoklady:

1. Kulturní dům v 21. století by měl hrát klíčovou roli v rozvoji společenského a komunitního života lokality. Měl by poskytovat rozmanité funkce, které uspokojí různé cílové skupiny. Měl by být garantem kreativního přístupu a kvality nabízených kulturních a volnočasových aktivit.

2. Nefunkční hřiště lze jednoduše přeměnit na tvůrčí a inspirativní veřejné pro-

stranství, které může sloužit volnočasovým, komunitním i kulturním aktivitám.

3. Budova nevyužitá školy může poskytnout prostor inovativnímu veřejnému vzdělávání pro děti i dospělé a také zázemí pro místní spolky. Ze školy se tak může stát víceúčelné centrum komunitního a kulturního rozvoje celé lokality.

Kulturní dům Barikádníků má nové vedení a chystá se oprava školy. Uvidíme, zda se potenciál tohoto místa opravdu plně využije.

– David Kašpar, kulturní manažer

Iniciativy občanů

Sociální vyloučení, spojené se ztrátou zaměstnání a domova, patří k nejhorším způsobům, jak mohou lidé ztratit své základní životní jistoty.

Každý z nás si vybaví setkání s člověkem, který už na první pohled nemá domov ani práci. Dlouhodobé řešení tohoto problému se podceňuje. Je třeba si připustit, že v tuto chvíli na řešení bezdomovství nemáme zcela uspokojivý recept. Debata se často rozvíjí v zimních měsících, ale pak zase rychle utichá.

Prezentujeme zde několik doplňkových aktivit. Žádná z nich nemá ambici nahradit zavedenou a profesionální pomoc pro lidi bez domova. Ta spočívá v široké škále terénních služeb, azylových ubytování a další intenzivní práce s těmito lidmi. MČ Praha 10 vydala na pomoc i leták s potřeb-

nými kontakty a azylovými službami. Podněty z našeho okolí přesto stojí za zmínku a podporu ze strany úřadů i veřejnosti.

Strašnická šňůra – proti zimě vzpruha

Během intenzivních mrazů na začátku roku byla u metra Strašnická narych-

lo instalována prádelní šňůra. Autoři se inspirovali na Praze 6. Na šňůru bylo možné věšet jakékoli čisté a vyprané oblečení. Lidé bez domova potřebují kromě teplých věcí zvláště ponožky a spodní prádlo. Obavy, že v okolí vznikne nevladatelný nepořádek, se ukázaly jako liché. Občasnou kontrolu prováděli vyvěšovatelé šňůry Jiří Komrsk a Zuzana Vránová. Poděkování patří i úřadu MČ Praha 10, který tuto spontánní akci, jež si

získala sympatie veřejnosti, promptně schválil (do konce března). Oblečení okamžitě pomohlo desítkám lidí, kteří se neměli kde skrýt před zimou. Dobrovolníci by v budoucnu rádi realizovali „veřejnou skříň“, která by oblečení lépe chránila před srážkami.

Veřejná lednice

I další projekt – veřejná lednice – byl už realizován v jiných částech Prahy. V Praze 10 je zatím v plenkách. Jeho navrhovatelka Zuzana Vránová by jím ráda poukázala na problém plýtvání potravinami. Veřejná lednice by měla podpořit

sdílení přebytečného jídla. Mnozí mají zkušenost s tím, že po příjezdu z dovolené letí půlka lednice do koše... Přesně tomu by se dalo předcházet. Návrh se řeší na úrovni Komise pro Místní agendu 21. Vyřešit je třeba zejména některá hygienická úskalí. Pozor! Veřejná lednice není totéž, co jídlo po minimální záruční době, určené výhradně pro chudé a sociálně vyloučené. Na západ od nás standardně obsluhuje širší vrstvy populace. Snad této snaze vyjde vstříc i jeden nejmenovaný obchodní řetězec. I této snaze přejeme hodně zdarů.

– Milan Maršálek

Krymská: přátelská čtvrť

Sdružení Start Vršovice koordinuje společnou kampaň sousedů a podniků, jež si klade za cíl zlepšit zdejší atmosféru i vzájemné vztahy.

Před 7 lety svedl jedinečný vršovický génus loci dohromady poprvé několik místních obyvatel a jejich přátel, kteří se začali zasazovat o zatraktivnění a oživení veřejného prostoru starých Vršovíc. Postupně se jejich řady rozrůstaly. Jejich zájmy a zájmy se sice lišily, ale společným jmenovatelem zůstala spontánnost, kreativita, energie ve veřejném prostoru a kulturymilovnost ve všech možných podobách. Od galerie a kina, přes divadla, koncerty, až po známý festival. Krymská se zakrátko stala ulicí mnoha inspirativních kaváren, kreativních obchodů a podniků, kina či studií,

www.pssst10.cz

nabízející cvičení jógy nebo zážitkový běh po městě. Neobvyklé nápady přitahly na Krymskou spoustu návštěvníků z Česka i zahraničí. Krymská zaujala i dokumentaristy a sociology, kteří o ní natočili jakožto o fenoménu zdola několik filmů.

Poněkud opodál ale dosud stáli ti, kdo tu žijí déle než těchto 7 let. Místní starousedlí obyvatelé, kteří ne vždy proměnu Krymské schvalují. Vadí jim ruch v nočních hodinách, baví se skupinky v ulicích a diskutující kuřáci před podniky. Krymská se stala lákadlem pro mnohé, kteří si sem jedou „zapařit“, kteří k této ulici a čtvrti nemají bližší vztah a nevědomují si, že zde normálně žijí lidé. Nespokojenost je i na druhé straně. Je tu neuvěřitelné množství psích výkalů, které si hosté Krymské odnesou do kavárny a domů.

Vzájemné stížnosti se nyní obyvatelé a podnikatelé snaží

řešit společnou iniciativou. V prosinci se uskutečnila první schůzka všech podniků a angažované části obyvatel, kterou ve svých prostorách umožnil hostel Czech Inn. Setkání vedla profesionální facilitátorka, která umožnila všem vyjádřit svůj názor, ale přitom nenechala debatu rozmělnit. Přivedla všechny k formulování společné strategie a prvních konkrétních kroků. Výsledek setkání nás všechny příjemně překvapil. Vznikla rámcová strategie „Chceme čtvrť přátelskou k rezidentům“. Prvním konkrétním krokem je komunikační kampaň zaměřená na návštěvníky. V lednu proběhla další organizační schůzka zástupců podniků, kde byly rozděleny konkrétní úkoly. Hledají se a budou vyzkouše-

ni vhodní adepti na security službu. Start Vršovice bude jednat s odborem životního prostředí MČ Praha 10, zda by se Krymská a okolí mohla uklízet častěji.

Cenné na tom všem je, že všichni účastníci nejen přišli, ale také vyjádřili svůj postoj a ochotu k řešení. Vstřícnost, tolerance a diskuse jsou nejdůležitější! Přijďte na diskusi do divadla Mana 29. května. [✉](mailto:info@vlasta10.cz)

— Start Vršovice

POZVÁNKY NA AKCE

21. 5. 13 hod.

Malešický pohár v Malešickém parku, 3. ročník závodu na kolech a odrážedlech pro děti (2–11 let), registrace nutná (www.malesicevohybu.cz)

3. 5. 19:30 hod.

Jazz a šanson: benefiční koncert s talkshow Moniky Pavlíčkové. Divadlo Mana, Moskevská 34 (www.vrsovickedivadlo.cz)

24. 5. 18 hod.

Sociální vyloučení a chudoba. Další z diskusních setkání v Domě čtení, Ruská 192 (www.mlp.cz)

26. 5. od 14 hod

Méda Tulák: dětský program v Domě čtení, Ruská 192. Vstup volný (www.mlp.cz)

28. 5. 15–17 hod.

Dětský den: hry a soutěže na motivy filmu Anděl Páně. Pořádá farnost Strašnice v divadle Miriam, Ke Strašnické 10. Vstup volný.

29. 5. 19 hod.

„Rušení nočního klidu v Krymské a okolí“: veřejná debata s provozovateli restaurací a kaváren.

Pořádá Start Vršovice a sousedé ve spolupráci s MČ Praha 10. Divadlo Mana, Moskevská 34. Pomozte najít řešení! (www.pssst10.cz, www.facebook.com/start.vrsovice)

1. 6. 15 hod

Dětský den ve veřejně přístupném vnitrobloku Oblouková – Na Louži, naproti LDN. (Facebook.com/vnitroblok, tel. 608 921 320).

3. 6. 15 hod.

Procházka po Slatinách, prvorepublikové chudinské kolonii na pomezí Michle, Strašnic a Záběhlic, spjaté s filmem Obecná škola. Sraz na zast. busu 136 „Slavia“ (směr Flora, tj. před stadionem). Info: 777 261 322

4. 6. od 14 hod.

„Staré věci, nové chutě“: 3. Malešický blešák a souběžný MikroStreetFood Festival. Malešický pivovar (www.malesice.eu)

do 4. 6.

Podepište petici „NE překladišti Malešice!“: Podpisová a kontaktní místa: www.NEprekladisti.cz

7. 6. od 17 hod.

Otevřený klub koalice Vlasta na téma Kulturní dům Eden, Kubánské náměstí 4 (kancelář senátorky)

7. 6. 19:30 hod.

Vzlety Valeriána Karouška: sochy a genius loci Strašnic (www.DivadloX10.cz)

9. 6. 19–23 hod.

Noc kostelů. Otevřeno bude na 8 místech v Praze 10 (www.nockostelu.cz)

do 9. 6.

Přispějte na záchranu Milíčovy kaple (www.hithit.com/cs/project/3534/strecha-pro-milicovu-kapli)

12. 6. 17 hod.

Otevřený klub koalice Vlasta na téma Hazard v Praze 10, Kubánské nám. 4 (kancelář senátorky).

6. 7. od 17 hod.

Koncert kapely Pranic na záchranu Milíčovy kaple v pražských Malešicích. Pod záštitou senátorky Renaty Chmelové v rámci Kulturního léta v Senátu. Valdštejská zahrada (Sala terrena), Letenská, Praha 1.

Snímek Michal Kočí

Galerie hodná Prahy 10

Prostory na výjimečném místě – a spousta lidí o nich vůbec neví...

Galerie DESET je v prostorách bývalého Waldeso-va muzea (Moskevská 57) v provozu od listopadu 2003. Jejím provozovatelem je od té doby, na základě opako-

vaně prodlužované nájemní smlouvy (tedy bez vypsání nové soutěže), malíř František Vlach. Radnice nájemci celý prostor (448 m²) poskytuje za zvýhodněné ná-

Naši podporovatelé

FAJNSMEKR

Pitná vína a dobré jídlo. VYCHUTNÁVEJTE ŽIVOT! Finská 3, www.Facebook.com/fajnsmekroviny

WEBOVÉ MUZEUM KARTONOVÝCH JIZDENEK

Milan Sedmihradský www.muzeumjizdenek.webzdarma.cz

Bez odpadků a černých skládek

Dobrovolnická akce „Společně uklidíme Prahu 10“ letos připadla na sobotu 8. dubna. Více než 350 účastníků z Prahy 10, mnohdy rodiny s dětmi, se tak i letos připojilo k národní kampani „Uklidíme svět, uklidíme Česko“ (www.uklidimecesko.cz). Cílem bylo přispět k tomu, aby Praha 10 jako celek i její rozličná zákoutí byly hezčím místem k životu nás všech. Místem bez odpadků a černých skládek. Kromě jednotlivců a spolků se zapojily i některé školy, firmy a také úředníci MČ. Všem patří uznání a díky za zájem o veřejný prostor, z kterého bylo díky společně-

mu úsilí odstraněno téměř 15 tun odpadu.

Dobrovolnické úklidy zde mají svou letitou tradici hlavně díky Malešicím a Trojmezí. Postupně se přidávaly a přidávají další lokality, kterých je dnes skoro deset (Vršovice, Strašnice, Bohdalec, Zahradní Město, Slatiny). Nápad na koordinovanou a široce propagovanou akci se zrodil před pěti lety. Akci i letos pořádala občanská iniciativa Společně pro Desítku v spolupráci s Městskou částí Praha 10. [✉](mailto:info@vlasta10.cz)

— Martin Moravec, zástupitel koalice Vlasta a koordinátor desítkových úklidů

12

VLASTA DOBRÁ OBEC DOBRÉ ÚČTY DOBRÍ SOUSEDI
KOALICE OBČANŮ PRAHY 10 | KDU-ČSL | LES | S PODPOROU PIRÁTŮ

Nejvíce odpadků v Malešickém lesíku nasbíraly děti!

VLASTNÍ NOVINY

Noviny koalice Vlasta vydávané pro občany Prahy 10

5. číslo / léto 2017

Vydavatel
Koalice VLASTA, z. s.
Vlastním nákladem
55 000 výtisků
vydala zdarma
Koalice VLASTA, z. s.
IČ: 02947609

Registrační číslo:
MK ČR E 22091

Adresa redakce:
U Záběhlického
zámku 1a/3253,
106 00 Praha 10
e-mail: info@vlasta10.cz
telefon: 603 278 278

Typografie a design:
Petr Honzátka

Tisk:
MAFRA, a. s.

Distribuce:
Česká pošta, a. s.,
a VLASTNÍ dobrovolníci.

Redakční rada:
Pavel Mareš (šéfredaktor)
Renata Chmelová
Olga Richterová
Lucie Sedmihradská

Kontakty:
redakce:
Pavel.Mares@Vlasta10.cz

pro spolky
a občanské aktivity:
Martin.Moravec@Vlasta10.cz

pro dobrovolníky,
inzerenty a sponzory:
Renata.Chmelova@Vlasta10.cz

Vlastní noviny jsou financovány z příspěvků čtenářů, příznivců a zastupitelů koalice VLASTA a ze státního příspěvku pro Českou pirátskou stranu prostřednictvím jejího participativního rozpočtování.

Sledujte

náš web a facebook
www.Vlasta10.cz

www.facebook.com/Vlasta10.cz/

občanský zpravodaj
www.zaostrenona10.cz

Chcete číst Vlastní noviny? Prosíme podpořte je!

Náš transparentní účet:
2800585034/2010

jemné, které bylo v roce 2016 zvýšeno z 1 868 Kč na 3 736 Kč měsíčně. Dramaturgie aktivit původně navržená panem Vlachem zahrnovala 1x měsíčně autorskou výstavu (záběr od klasických výtvarných technik až po počítačovou grafiku), edukační pásmo (cyklus přednášek pro školy rozložený na 12 měsíců), autorská čtení (1x za čtvrt roku), diskuse.

Sliby, realita. A budoucnost?

Podíváme-li se na souhrn aktivit od té doby, zjistíme, že předložený záměr galerie téměř nenaplnuje. Radniční vstřícnost k nájemci navíc nekončí u nájmu. V roce 2007 se Praha 10 smluvně zavázala, že je nájemce oprávněn ji 1x ročně požádat o provedení oprav a stavebních úprav až do výše 50 000 Kč, což bylo využíváno. Na druhou stranu za celou dobu trvání smlouvy nebyl vznesen požadavek na bezbariérový vstup do galerie. Přitom se v těchto prostorách konaly v letech 2009–2014 i svatební obřady. Radnice navíc nesledovala návštěvnost ani celkový zájem veřejnosti o galerii nabízený program jakožto indikátory jeho kvality. Praha 10 se nepodílí ani na propagaci programu galerie.

Smlouva už patrně panu Vlachovi automaticky prodloužena nebude. Navíc se už delší dobu chystá nová kulturní koncepce MČ Praha 10. Snad s sebou přinese i nápravu poměrů. Takovou, z které by měl radost i pan Waldes. [✉](mailto:info@vlasta10.cz)

— Jana Komrsková a kol.